

மாணவிகள் பள்ளிகளுக்குப் பகுதிகளில் மாணவர்கள் பள்ளிகளில் 333
மாணவிகளைச் சேர்க்கக்கூடாதென்ற அரசு ஆணையால் ஏற்பட
விருக்கும் திட்டாட்டம் குறித்து

1973 மார்ச் 28] [டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன்]

மாணவியர்களுக்கு என்று தனியே பள்ளிகள் இருக்கும் இடங்களில் மாணவியர்களை, ஆண்களுக்கான பள்ளிகளில் தகுந்த காரணங்களுக்கு ஆய்வு அலுவலர்களின் தனிப்பட்ட முன் ஒப்புதல் பெற்றுத்தான் சேர்க்க வேண்டும் என ஆணை பிறப்பிக்கப்பட்டுள்ளது. பள்ளிகளின் ஏற்பிற் கு இதுவும் ஒரு நிபந்தனையாகும் என ஆணையிடப்பட்டுள்ளது.

இவ்வாணையின் நோக்கம் பின் வருமாறு :—

(அ) ஆண்களுக்கும், பெண்களுக்கும் உள்ள கல்வி நிறுவனங் களில் மாணவ, மாணவியர்களைச் சேர்ப்பதில் உள்ள போட்டியைத் தவிர்க்க வேண்டும் ;

(ஆ) வயது வந்த பெண்களை ஆண்கள் பள்ளியில் சேர்ப்பது நல்லது அல்ல.

(இ) பெண்களின் உடற் பரிற்சிக்கு ஆண்கள் பள்ளிகளில் வசதி இருக்க முடியாது.

இவ்வாணையினால் பள்ளி ஆய்வாளர்களின் முன் அனுமதியுடன் ஆண் களின் பள்ளிகளில் பெண்களைச் சேர்க்கலாம். இதனால் எந்த ஆசிரியரின் வேலைக்கும் பங்கம் வராது. இப்பொழுது வெளியிடப்பட்டுள்ளது புது உத்திரவு அல்ல என்பதையும், ஏற்கனவே இருந்த ஆணை மீண்டும் வலியுறுத்தப்பட்டு உள்ளது என்பதையும் நான் இங்கு குறிப்பிட விரும்புகிறேன்.

ஆனால் இவ்வாணையை மறு பரிசீலனை செய்யக் கோரி விண்ணப்பங்கள் வந்துள்ளன. இவை அரசின் பரிசீலனையில் உள்ளன.

4. அரசினர் தீர்மானம்.

வேளாண்மைத் துறை கொள்கை விளக்க குறிப்பின்மீது விவாதம்.

மாண்புமிகு திரு. அ. பெ. தர்மலிங்கம் : தலைவரவர்களே, “சட்ட மன்றத்தின் முன் வைக்கப்பட்டுள்ள வேளாண்மைத் துறை கொள்கை விளக்கக் குறிப்பு@ பரிசீலனைக்கு எடுத்துக் கொள்ளப்பட வேண்டும்” என்று முன்மொழிகிறேன்.

மாண்புமிகு சட்ட மன்றத் தலைவர் : முன் மொழியப்பட்ட தீர்மானம் : “சட்டமன்றத்தின் முன் வைக்கப்பட்டுள்ள வேளாண்மைத் துறை கொள்கை விளக்கக் குறிப்பு’ பரிசீலனைக்கு எடுத்துக்கொள்ளப்பட வேண்டும்.”

@ 333-ஆம் பக்கங்களில் இணைப்பு IV-ஆக அச்சிடப்பட்டுள்ளது.

[1973 மார்ச் 28]

*திரு. கே. எஸ். கலாபதி : தலைவரவர்களே, விவசாயம் இந்திய நாட்டின் பொருளாதாரத்திலே ஒரு முக்கியமான இடத்தை வகிக்கிறது என்று நாம் எல்லோரும் கூறுகிறோம். ஆனால் அண்மையில் கொண்டுவரப்பட்ட “லேண்ட் சீலிங்” போன்ற உச்ச வரம்புச் சட்டங்களால் தனி நபர் வைத்துள்ள நில உடைமை மிகவும் குறைந்து விடப்பட்டதனாலே, “அன்கனூமிக் ஹோஸ்டிங்” என்று சொல்வார்கள், அதன்படி $\frac{1}{2}$ ஏக்கரா, $\frac{3}{4}$ ஏக்கரா வைத்துள்ள நிலச்சுவான்தார்களுடைய எண்ணிக்கை நம் நாட்டிலே குறிப்பாக அதிகமாகியிருக்கிறது. இதைத் தவிர்க்க இப்படி அவர்களுக்கு ஊக்கம் ஊட்டுமளவிலே நாம் ஏதாவது ஒரு ஏற்பாட்டைச் செய்ய வேண்டிய நிலையிலே இருக்கிறோம். ஆனால் கூட்டுறவு “பார்ட்மிங்” என்பது, என்னைப் பொறுத்த வரையிலே, ஒரு தோல்வி என்றே ஒப்புக்கொள்ள வேண்டும். அந்த அளவிலே அந்தச் சிறு நிலச்சுவான்தார்களை ஒன்று சேர்த்து “கோவாப்பரேடிவ் பார்ட்மிங்” வருவது தவறு என்று நான் கருதுகிறேன். எனவே வேறு ஒரு முறையிலே விவசாயிகளுக்கு ஊக்கம் அளிக்கும் வகையிலே ஒரு திட்டத்தை நாம் தீட்ட வேண்டும்.

அடுத்து, விவசாயிகளுக்கு இருக்கும் ஊதியத்தைப்பற்றி, வருமானத் தைப்பற்றிப் பரவலாக அரசாங்கம் ஒரு கருத்தைக் கொண்டிருக்கிறது. ஆனால் உண்மையிலே விவசாயிகளுக்குக் கிடைக்கும் ஊதியமானது, வருமானமானது மிகவும் குறைவு. ஆனால் அரசாங்கத்தைப் பார்ப்போமானால், ஸ்டேட் கவர்ன்மெண்டானாலும், செண்ட்ரல் கவர்ன்மெண்டானாலும் இரண்டும் சேர்த்து விவசாயிகளுக்கு அதிகமான வரியை விதிக்கிறார்கள். அது எப்படிப் பொருந்தும் என்று எனக்குப் புரியவில்லை. ஏனென்றால் மிகவும் குறைந்த வருமானமுடைய விவசாயிகள் மேலும் மேலும் அதிகமான வரியைச் செலுத்தவேண்டிய நிர்ப்பந்தத்திற்கு ஆளாக்கப்படுகிறார்கள்.

விவசாயத் தொழிலாளர்களுக்குக் கிடைக்கும் ஊதியம் மிக மிகக் குறைவு. இதற்காக நமது அரசு “அக்ரிகல்சரல் மினிமம் வேஜ் கமிட்டி” என்ற ஒரு கமிட்டியை “அப்பாயிண்ட்” செய்தார்கள். அது வரவேற்கத்தகுந்த ஒன்று. ஆனால் இன்னும் அவர்கள் முடிவு தரவில்லை என்று நினைக்கிறேன். அந்த விவசாயத் தொழிலாளர்களுக்குக் குறைந்த பட்ச ஊதியம் கட்டாயம் நிர்ணயம் செய்யப்பட வேண்டும். ஆனால் அதற்காக பரம்பரையாகச் சொல்லப்படுகிற காரணம் விவசாயத்தில் ஈடுபட்டவர்கள் நம் நாட்டில் மிகவும் அதிகமான எண்ணிக்கையில் உள்ளனர் என்பது இதைத் தவிர்க்க ஆங்காங்கு கிராமங்களுக்கு அருகிலேயே “ஸ்தால் ஸ்கேல் இண்டஸ்ட்ரிஸ்” சிறுதொழில் அமைப்புகளை ஏற்படுத்தி, அந்த விவசாயத் தொழிலாளர்களை அந்த “ஸ்தால் ஸ்கேல் இண்டஸ்ட்ரிஸ்”ல் இணைத்து அவற்றில் நாம் வேலை வாய்ப்புகளைக் கொடுப்போமானால், இந்தத் துறையில் ஈடுபட்டிருக்கும் எண்ணிக்கையினரை மிகவும் குறைக்கலாம். அதே சமயத்தில் அவர்கள் அனைவருக்கும் வேலை வாய்ப்புக் கொடுக்கலாம்.

மி. ப. “பர்சேஸ் அண்ட் பிரைஸ் கியாரண்டி” என்கிறபடி நாம் உற்பத்தி செய்த பொருள்களை விற்பனை செய்வதற்குச் சந்தை வேண்டும். அதே நேரத்திலே அந்தப் பொருட்களுக்கு இன்ன விலை நிர்ணயிக்கப்பட

1973 மார்ச் 28]

[திரு. கே. எஸ். கண்ணபதி]

வேண்டும் என்று இந்த இரண்டையும் ஒன்று சேர்த்து அரசாங்கம் ஒரு திட்டத்தை வகுத்து இப்படிச் செயல்பட்டால்தான் முடியும். உதாரணத் திற்காக நெல்லை எடுத்துக் கொண்டால், ஒரு குறிப்பிட்ட விலையை அரசாங்கம் இப்போது கொடுக்கிறது. நேற்று மாண்புமிகு உணவு அமைச்சரவர்கள் கூட குவிண்டாலுக்கு 4 ரூபாய் உயர்த்த இருக்கிறேன் மென்று சொன்னார்கள். ஆனால் வெளி விலையைவிட மிகவும் குறைவான விலைக்கு நாம் வாங்கிக் கொள்கிறோம். எனவே விவசாயிகளுக்கு மிகவும் கஷ்டமாக இருக்கிறது. ஜப்பானில் உள்ள அரசாங்கம், “சப்ஸைட்ஸ்” பண்ணி, மார்க்கெட் விலையைவிட அதிகமான விலைக்கு எடுத்துக் கொள்வதாகச் சொல்கிறார்கள். அதுமாதிரி, இந்தியாவுக்கே எடுத்துக்காட்டாக, தமிழ்நாடு அரசாங்கமும், வெளி விலையைக் காட்டிலும் அதிக விலைக்கு, உற்பத்தி செய்த தானியங்களை வாங்கிக்கொள்ளும் நிலைமைகள் ஏற்பட வேண்டும். (குறுக்கீடு). வெளி விலையைக் கொடுத்தாலே போதுமென்று உறுப்பினரவர்கள் சொல்கிறார்கள். இருந்தாலும் வெளி விலைக்கு அதிகமாக விலையை நிர்ணயித்து வாங்கிக் கொண்டால், அவ் விவசாயிகளுக்கு ஊக்கமளிப்பதாக இருக்கும். அதிலும் சிறிய விவசாயிகளுக்கு, கூட்டுறவுத் துறையிலிருந்து கொடுக்கும் கடன் சரியாகச் செல்வதில்லை. 1,000 ரூபாய் கடன் வாங்குகிறார்களென்றால், 500 ரூபாயைச் செலவழித்து அந்தக் கடனை வாங்குகிறார்கள். இதற்குப் பொறுப்பானவர்களைக் கண்டுபிடித்து, தண்டிக்க வேண்டும். இதைக் கருத்திற்கொண்டு, சிறிய விவசாயிகளுக்குக் கடனை நேரடியாகக் கொடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.

நாம் பல “Seed Farms” வைத்திருக்கிறோம். இவைகள் வீரிய விதைகளை அளிக்குமென்று சொல்லுகிறோம். விவசாயிகளுக்கு வீரிய விதைகள் தேவைப்படுமெனவுக்கு “Seed Farms-ல்” இல்லை. எனவே விவசாயிகளிடமிருந்து விதைகளை வாங்குகிறார்கள். ஆனால் அந்த விகைகள் தரக் குறைவாக இருக்கின்றன. இதனால் பயிரின் விளைச்சல் அளவு மிகவும் குறைந்து போகிறது. இதையும் கவனிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.

“சம்மர் கிராப்” என்று தஞ்சையில் பருத்தியை விளைவிக்கச் சொன்னார்கள். ஆனால் அதை வாங்கிப் போக அதிகமானவர்கள் வராத நிலையைப் பார்க்கிறோம். அது மட்டுமல்லாமல், அந்தப் பயிர் வைப்பதில் அவர்களுக்கு ஆர்வமில்லாமல் போய்விடுகிறது. அதோடு உரம் விநியோகம் செய்ததைப்பற்றி பலர், பலவிதமாகப் பேசுகிறார்கள். அதில் “பிளாக் மார்க்கெட்டிங்” இருக்கிறது. இதற்கு ஒரு சின்ன யோசனையைச் சொல்கிறேன். இப்போது “டெனன்சி ரிகார்டு” இருக்கிறது. அதுபோன்று அவர்கள் ஒவ்வொருவருக்கும் ஒரு கார்டு கொடுத்துவிட வேண்டும். “Identification card” போன்று கொடுத்துவிட வேண்டும். அந்தக் கார்டில் அங்குள்ள “Village Officer” அந்த விவசாயி என்ன பயிர் செய்கிறார் என்று எழுதிக் கொடுத்துவிட வேண்டும். அதற்குப் பிறகு “Agriculture Department” அதிகாரிகள் நெல்லுக்கு இவ்வளவு என்.பி.கே. உரம், கரும்புக்கு இவ்வளவு என்.பி.கே. உரம் என்று அந்தக் கார்டைப் பார்த்துச் சொல்லட்டும். இந்த மாதிரி உண்மையான விவசாயிக்குக் கொடுக்கக் கூடிய நிலையிருந்தால், அது பயனுள்ளதாக

[திரு. கே. எஸ். கணபதி]

[1973 மார்ச் 28]

இருக்கும். டிபார்ட்மெண்டில் எவ்வளவு உரம் கொடுத்தாலும், "Short supply of fertilisers" என்று கூறுகிறார்கள். எனவே கிராமங்களில் "Green Manure" அதிகமாகப் பயன்படுத்தச் சொல்லலாம். கிராமங்களில் இதைப் பற்றிச் சொன்னால், ஆடு மாடுகள் மேய்ந்து விடுவதால் போட மாட்டேன் என்கிறார்கள். எனவே அரசாங்கமே, "Green Manure" ஐப் போட்டு, அதை விவசாயிகளுக்குப் பகிர்ந்து கொடுத்தால், விவசாயம் சிறப்புறுமென்று கூறிக்கொண்டு முடித்துக் கொள்கிறேன்.

***திரு. டி. வி. நாராயணசாமி :** மாண்புமிகு தலைவரவர்களே, வேளாண்மைத்துறை கொள்கை விளக்கக் குறிப்பின்மீது சில கருத்துக்களைக் கூற விழைகிறேன். நம்முடைய பேரறிஞர் அண்ணா அவர்களால் உருவாக்கப்பட்ட இந்த அரசு பொறுப்பு ஏற்றுக் கொண்டதற்குப் பிறகு, வேளாண்மைத்துறையிலே நல்ல பல திட்டங்களை உருவாக்கியிருக்கிறார்கள். இந்த நாட்டிலே, 1965-66-ல் அரிசியினுடைய உற்பத்தி 35.24 லட்சம் டன்களாக இருந்ததை, 1972-73-ம் ஆண்டில் அரிசியினுடைய உற்பத்தியை 55 லட்சம் டன்களாகவும், சிறு தானியங்கள் உற்பத்தியை 15.10 லட்சம் டன்களாகவும், பருப்பு வகைகள் உற்பத்தியை 1.92 லட்சம் டன்களாகவும், மொத்தம் 72.02 லட்சம் டன்களாகவும் செய்யப்பட்டிருக்கிற நிலையைக் காண்கிறோம். மேலும் 1973-74-ம் ஆண்டுக்கான உற்பத்தி இலக்கு 79 லட்சம் டன்களென்பதை இங்கே நமக்குக் கொடுக்கப்பட்டுள்ள குறிப்பு காட்டுகின்றது. நம்முடைய மாண்புமிகு வேளாண்மைத்துறை அமைச்சரவர்கள் விவசாயக் குடும்பத்தைச் சேர்ந்தவர்கள். விவசாயத்தைப்பற்றி நேரிடையாகத் தெரிந்தவர்கள். அப்படிப்பட்டவர் இந்தத் துறையிலே நல்ல திட்டங்களை உருவாக்கி, நமது மாநிலத்தில் மேலும் மேலும் வளர்ச்சியை உருவாக்கிக் காட்டியிருக்கிறார்கள். அதுபோல உணவுத் துறையிலே இருக்கிற நம்முடைய மாண்புமிகு அமைச்சர் மன்னை அவர்களும் சிறந்த விவசாயக் குடும்பத்தில் தோன்றியவர்கள். அவர்களும் இந்த வளர்ச்சிக்கு இணை தின்றது, உற்பத்தியைப் பெருக்கி நல்லதொரு சாதனையை விளைவித்திருக்கிறார்கள்.

இங்கே இருக்கின்ற சாதனைகளைப்பற்றிப் பேச வேண்டுமென்றால், அதிகமான நேரம் வேண்டுமென்றாலும், நான் கூற வந்த ஒரு கருத்தை மட்டும் இங்கே தெரிவித்துவிட்டு, என்னுடைய பேச்சை முடித்துக் கொள்கிறேன். வனத்துறையிலே ஏராளமான நிலங்கள் இருப்பதை நாம் அறிவோம். வனத்துறைக்கு உட்பட்ட, பலவிதமான நிலங்கள், ஏராளமான சமவெளிப் பகுதிகளில் இருக்கின்றன. அதே நேரத்தில் திட்டங்களில் உட்படாத, முந்திரிச் செடிகள் மற்றும் பயன்தரும் மரங்கள், மற்றும் கொடிகள் விளைய முடியாத, வெறும் முட்டை செடிகள் முளைத்துக் கிடக்கின்ற லட்சக் கணக்கான ஏக்கர்கள் இருப்பதை நாம் காண முடியும். இம்மாதிரியான இடங்களிலும் ஒரு தனித் திட்டத்தின் கீழே, அதை யெல்லாம் மிகப் பெரிய பண்ணையாக்கி, 1,000 ஏக்கர்கள், 500 ஏக்கர்கள் என்ற அளவிலே அமைத்து, ஏராளமான அளவிலே மிகுந்த பயன் தரும் மரங்களை நல்ல மா, பலா, வாழை போன்ற தோட்டங்களை ஏற்படுத்துவதோடு, அது மழை பெய்யவும் ஏதுவாகும். இடையிடையே வயல்வெளிகளை உருவாக்கி நீர்ப்பாசன வசதிகளை உண்டாக்கி, ஆழ் கிணறுகளை ஏற்படுத்தி, அதன் மூலம் விவசாயம் கிடைத்தால், நிச்சயமாகப் பல லட்சக் கணக்கான டன்கள் தானிய வகைகளை உற்பத்தி செய்ய முடியுமென்ற

1973 மார்ச் 28]

[திரு. டி. வி. நாராயணசாமி]

கருத்தினை இங்கு நான் சொல்லிக் கொள்ள விரும்புகிறேன். இப்படி தமிழகமெங்கும் பல மாவட்டங்களிலே ஏராளமான நிலங்கள், செம்மண் நிலங்கள், கரிசல் மண் நிலங்கள், விவசாயத்திற்கு அருகதை பெற்ற நிலங்கள் முட்செடிகள் மூடிக் கிடக்கும் காட்சியைப் பார்க்கும்போது, இதிலே யெல்லாம் விவசாயம் செய்தால் ஏராளமான தானியங்களை உற்பத்தி செய்யலாமே என்று எண்ணம் தோன்றும். இப்படி 1,000 ஏக்கர்கள், 500 ஏக்கர்கள் என்று பண்ணைகளை அமைத்து, நவீன விவசாயத்தைப் பெருக்குவதன் மூலம், செய்து காட்டுவதன் மூலம், நாட்டிலே கூட்டுறவு மனப்பான்மைக்கு நல்ல ஆக்கம் ஏற்படச் செய்யலாம்.

எனக்கு முன்னாலே பேசிய மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. கணபதி அவர்கள் கூறினார்கள். கூட்டுறவு இயக்கம் நமது நாட்டிலே தோல்வி அடைந்துவிட்டதென்று சொன்னார்கள். தோல்வி கண்டு நாம் துவண்டு விடக் கூடாது. எதிர் காலத்தில் நாம் நல்ல முறையில் செயல்பட வேண்டுமென்றால், விவசாயத்துறையைப் பொறுத்தவரையில், கூட்டுறவு மனப்பான்மையை நாம் வளர்க்க வேண்டும். அதிலுள்ள குறைபாடுகளை நீக்கி, லட்சக் கணக்கில் துண்டு, துண்டாக உள்ள நிலங்களை இணைத்து, ஏராளமான பண்ணைகளை அமைத்து, நிறைய பணத்தை ஒதுக்கி, நவீன முறையில் விவசாயம் செய்வோமானால் நிச்சயமாகக் கூட்டுறவுத் திட்டம் வெற்றி பெறுமென்று கருதுகிறேன். சிறிய நிலச்சுவான்தார்களை யெல்லாம் சேர்ப்பதற்கு இந்தத் திட்டத்தை உருவாக்க வேண்டும். அதற்கு முதற்படியாக, இந்தத் திட்டத்திலெல்லாம் ஐயப்படுகிறவர்கள், விரும்பி வரவேற்கிற வகையில், அரசுத் துறையில் விதைப் பண்ணைகளை வைத்திருப்பதுபோல, சுமமா கிடக்கின்ற நிலங்களை, சாதாரண முட்செடிகள் உள்ள நிலங்களை விவசாயிகளுக்கு 5 ஏக்கர், 5 ஏக்கர் என்று பிரித்துக் கொடுப்பதைவிட்டு, பெரிய அளவிலே, நல்ல முறையிலே திட்டமிட்டு, டிராக்டர்களை வைத்து, அந்த நிலங்களைச் செப்பணிட்டு, ஏதாவது ஒரு இடத்தில் அந்த நிலங்களில் தகுந்த முறையில் தானியங்களை உற்பத்தி செய்தால், அது நிச்சயமாக வெற்றி பெறும். பிறகு கூட்டுறவுத் திட்ட அடிப்படையிலே இம்மாதிரி 1 ஏக்கர், 2 ஏக்கர்கள், 5 ஏக்கர்கள், 10 ஏக்கர்கள் என்று இருக்கும் நிலங்களையெல்லாம் ஒருங்கிணைத்து, எதிர்காலத்திலே அந்தத் துறையிலே வெற்றி காண முடியும். இன்றைய தினம் நில உச்சவரம்புச் சட்டம் வந்த காரணத்தாலே, நிலங்க ளெல்லாம் சிதறி விட்டன. பெரிய அளவிலே விவசாயம் செய்ய முடியா தென்று தனியுடமைக் கோட்பாட்டிலே நம்பிக்கையுடையவர்கள் கூறுகிறார்கள். ஆனால், நம் நாட்டிலே, உச்சவரம்பு என்று, 40, 50 ஏக்கர்கள் புஞ்சை நிலத்தை வைத்துக் கொள்ளும் நிலைமை இருக்கிறது.

மேலும், ஏழை விவசாயிகள் பெரிய கிணறுகளைத் தோண்டி அதி லிருந்து சிறந்த முறையில் விவசாயம் செய்ய அவர்களுக்குப் போதிய பண வசதியில்லை. நாம் அதற்கெல்லாம் திட்டம் போட்டு, ஏராளமான உதவிகளை நாம் விவசாயிகளுக்கு நேரடியாகத் தந்து வருகிறோமென்றாலும் கூட, ஒரு புரட்சிகரமான மாறுதலைச் செய்வதற்கு ஏராளமான பணத்தைச் செலவிட வேண்டும். திட்டமிட்ட அடிப்படையிலே, நவீன முறையிலே விவசாயத்தைப் பெருக்குவதற்கு பெரிய திட்டங்களுக்கு நாம் செலவிடுவது போன்று, நவீன முறையிலே எஞ்சியுள்ள நிலங்கள்,

பி.ய.
4:00.

வனத்துறையின் திட்டத்தின்கீழ் உட்படாத நிலங்கள்—இவற்றையெல்லாம் வேளாண்மைத் துறையினர் கோரிப் பெற்று, நல்ல திட்டங்களை வகுத்து, செயல்படுத்தி உற்பத்தியைப் பெருக்க வேண்டுமென்று நான் மாண்புமிகு வேளாண்மைத்துறை அமைச்சரவர்களைப் பணிவன்போடு கேட்டுக் கொள்கிறேன். திட்டவட்டமான அடிப்படையிலே நவீன முறையிலே விவசாயத்தைப் பெருக்குவதற்கு திட்டங்களைப் போட வேண்டும். வனத்துறையிலே, எஞ்சியிருக்கின்ற நிலங்களை, திட்டங்களிலே உட்படாத நிலங்களை எல்லாம் கோரிப் பெற்று அதற்கான நல்ல திட்டங்களை வகுத்துச் செயல்பட வேண்டுமென்றும், உற்பத்தியைப் பெருக்க வேண்டுமென்றும், நான் மாண்புமிகு விவசாய அமைச்சர் அவர்களைப் பணிவன்புடன் கேட்டுக் கொள்கின்றேன். வேளாண்மையினுடைய சிறப்புக்களைப் பற்றி, நாம் என்ன என்ன செய்திருக்கிறோம், நமது அரசுத் தரப்பில் எந்த அளவுக்கு முன்னேற்றத்தைக் கண்டிருக்கிறோம், இந்த 5, 6, ஆண்டுகளில் நாம் செய்த சாதனைகள் என்ன என்பதை மக்கள் அறியும் வண்ணம் அரசு சிறந்த முறையில் விளம்பரம் செய்ய வேண்டும். பத்திரிக்கையிலே விளம்பரம் செய்வது மட்டுமல்லாமல், இம்மாதிரிக்குறிப்பு களைப் போட்டு சட்டமன்ற உறுப்பினர்களுக்குக் காட்டுவதோடு மட்டுமல்லாமல் கலை நிகழ்ச்சிகளின் மூலம் நல்ல நாடகங்கள் மூலம் நீங்கள் அதை மக்களுக்குத் தெரியப்படுத்த வேண்டும். குடும்ப நலத்தைப் பற்றி மக்கள் தீவிர கவனம் செலுத்தக்கூடிய அளவுக்கு கலை நிகழ்ச்சிகளையும் நாடகங்களையும் பார்த்து மக்கள் பயனடைந்துள்ளார்கள் என்று நான் இங்கே பெருமையோடு சொல்லிக் கொள்ள முடியும். பணச் செலவினைச் செய்து விளம்பரம் செய்வதன் மூலமாக கலைஞர்களுக்கும் வேலைவாய்ப்பு அளிக்க முடியும். எத்தனையோ கலைஞர்களும் அதிலே வாழ்வு பெறுவார்கள் என்று கூறிக் கொண்டு, நான் கூறியவாறு அந்த வனத்துறை நிலங்களை, வீணாகக் கிடக்கின்ற நிலங்களை, ஒருங்கு சேர்த்து நல்ல திட்டங்கள் அமைத்து, உற்பத்தியைப் பெருக்க வேண்டும். அதற்கான நல்ல திட்டங்களை உருவாக்க வேண்டுமென்று மாண்புமிகு விவசாய அமைச்சர் அவர்களையும் நம்முடைய அரசினையும் கேட்டுக்கொண்டு நன்றி கூறி, வணக்கம் கூறி, அமைகின்றேன்.

திரு. அய்யனன் அம்பலம் : மாண்புமிகு மேலவைத் தலைவரவர்களே, விவசாயக் கொள்கைக் குறிப்பின் மீது பேச சந்தர்ப்பம் அளித்த தலைவரவர்களுக்கு நன்றி கூறுகிறேன். நமது நண்பர் திரு. நாராயணசாமி அவர்கள் இப்போது இந்த உணவு உற்பத்தித் திட்டத்தினைப் பற்றியும், எவ்வளவு வளர்ந்திருக்கிறது என்பதைப் பற்றியும் எடுத்துச் சொன்னார்கள். இந்தத் திட்டம் நாட்டிலே உணவுப் பஞ்சம் இருக்கின்றது என்ற நிலைமையை மாற்றி, உபரியாக ஆக்கி, நாம் பசுமைப் புரட்சி ஏற்படுத்தி, நல்ல நிலைமையை அடைந்திருக்கின்றோம் என்றால், அதற்கு ஊராட்சி ஒன்றியங்களின் ஒத்துழைப்பும் ஊராட்சி ஒன்றியங்களுடன் இணைந்த விவசாய இலாக்காவின் செய்த இடைவிடாத முயற்சியும் காரணம் என்பதைச் செல்லி நான் பாராட்டாமல் இருக்க முடியாது. இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்களுக்கு நான் ஒன்றைச் சொல்லிக் கொள்கின்றேன். எ.ஆர். சுப்பையா முதலியார் அவர்களுடைய தலைமையிலே ஒரு குழு அமைத்து, அந்தக் குழுவிலே விவசாய இலாக்கை ஊராட்சி ஒன்றியங்

1978 மார்ச் 28]

[திரு. அய்யண்ணன் அம்பலம்]

களின் அங்கமாகச் செயல்படலாமா அல்லது தனித் தனியாக இயங்கலாமா என்று உத்தியோக வட்டாரங்களிலும் மற்றும் அரசியல் வட்டாரங்களிலும் கருத்து இருக்கின்றது. அது ஊராட்சி ஒன்றியம் இல்லாமல், செயல்படமுடியுமா, அப்படி இருந்தால் வெற்றி பெறுமா என்பதைப் பற்றி அமைச்சர் அவர்கள் விளக்கம்தர வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கின்றேன்.

அடுத்தபடியாக, ஐ.ஆர்.8, ஐ.ஆர். 20 போன்ற நெல்களை நாம் அதிகமாக விவசாயம் செய்து, அதிகமான மகசூலை அடைந்திருக்கிறோம். சென்ற இரண்டு ஆண்டுகளாக ஐ.ஆர்.8, ஐ.ஆர்.20 என்ற ஒட்டு விதைகள் முதலிலே அறிமுகப்படுத்தப்பட்ட காலத்திலே இருந்த அளவைவிட இப்போது அதனுடைய மகசூல் அளவு குறைந்து கொண்டே வருகின்றது என்ற உண்மை நிலையை என்னைப் போன்றவர்கள் சொல்லாமல் இருக்க முடியாது. இதன் காரணம் என்ன?

விவசாய இலாக்காவின் அந்த ஒட்டு விதைகளை உடனுக்குடன் கொடுக்க வேண்டும். அந்த ஐ.ஆர். 8, ஐ.ஆர். 20 போன்ற விதைகள் நல்ல மகசூலைக் கொடுக்கின்றனவா என்று பார்க்க வேண்டும். அதை ஒரு விவசாயியிடம் கொடுத்து, 2, 3, வருடங்களுக்குப் பின்னர் இன்னொரு விவசாயியிடம் கொடுப்போமேயானால், அதனுடைய உண்மையான தன்மை மாறி விடுகின்றது. இப்போதெல்லாம் ஐ.ஆர். 8 போன்றவைகள் பழைய நெல்கள் போல் வளரும் தன்மையுடையனவாக இருப்பதால் அவற்றினுடைய மகசூல் குறைந்து கொண்டேயுள்ளது வருகின்றது. அந்த விதைகளை அறிமுகப் படுத்துகின்ற காலத்தில் இருந்த தன்மை இல்லாமல் இப்போது மகசூல் குறைகிறது என்பதை அரசுக்குத் தெரிவித்துக் கொள்கின்றேன். தீவிர விவசாயத் திட்டத்தை தஞ்சாவூர் மாவட்டத்திலே ஒரு முற்போக்கான திட்டமாக அரசு செயல்படுத்திக்கொண்டிருக்கின்றது. அங்கு ஊராட்சி ஒன்றியங்களின் மூலமாகவும் விவசாய இலாக்கா அதிகாரிகள் மூலமாகவும் அவர்களுக்கு சில வசதிகளைச் செய்து கொடுத்து வருகிறார்கள். அவர்களுக்கு விசேஷக் கடன்களும் கொடுக்கப்படுகின்றன. அதே மாதிரி மதுரை மாவட்டத்தில் பெரியாறு பாசன வசதியுள்ள டெல்டா பிரதேசங்களில், தஞ்சை ஜில்லாவில் எந்த அளவுக்கு உதவி செய்யப்படுகின்றதோ, அந்த அளவுக்கு அந்தப் பகுதி விவசாய மக்களுக்கு உதவிகள் செய்து, தீவிர விவசாயத் திட்டங்களைச் செயல் படுத்த வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கின்றேன்.

இப்போது தென்னை உற்பத்திக்காக லோன்கள் கொடுக்கப்பட்டிருக்கின்றன. ஏக்கர் ஒன்றுக்கு 300 ரூபாய் வீதம் கொடுத்து, அதிகமான நிலங்களில் தென்னந்தோப்புக்களை உற்பத்தி செய்ய வேண்டுமென்று அரசாங்கக் குறிப்பு இருக்கின்றது. அந்த முறையிலே வைகைப் பாசனம் உள்ள கிழக்கு ராமநாதபுரம் பகுதியில் அதை விஸ்தரிக்க வேண்டும். நான் இந்தக் குறிப்பிலே பார்த்தேன், நீலகிரி, கிழக்கு ராமநாதபுரம் பகுதி நீங்கலாக மற்ற மாவட்டங்களில் அது செயல்பட்டுக்கொண்டிருக்கிறது என்று. தென்னை வளர்ப்பதற்கு கிழக்கு ராமநாதபுரம், வைகை பகுதிதான் வசதியாக நீர் ஊற்றுள்ள இடமாக இருப்பதால், அதை

1973 மார்ச் 28]

[திரு. அய்யண்ணன் அம்பலம்]

வேண்டும். ஒரு விவசாயியினுடைய சரித்திரமே நம்முடைய ரெவின்யூ இலாக்காவிலே இருக்கின்றது. அந்த விவசாயியின் விவரம் அங்கே இருக்கின்றது. ஒரு விவசாயியினுடைய குடும்பத்தில் எவ்வளவு பேர் இருக்கிறார்கள், எவ்வளவு ஏக்கர் நிலப்பரப்பு இருக்கிறது, சொந்த நிலம் எவ்வளவு, குத்தகை நிலம் எவ்வளவு, கோடையிலே பயிர் செய்கின்ற நிலம் எவ்வளவு, இரு போகமா, ஒரு போகமா இப்படிப்பட்ட விவரங்கள் எல்லாம் அங்கு இருக்கின்றன. ஒவ்வொரு ஊராட்சி ஒன்றியப்பகுதியிலுள்ள ஒவ்வொரு விவசாயிக்கும் அந்த ஆண்டு வருவதற்கு முன்னாலேயே எத்தனை ஏக்கரிலே அவர்கள் ஐ.ஆர்.8, ஐ.ஆர். 20 விவசாயம் செய்கிறார்கள் என்ற கணக்கு புள்ளிவிவரங்களையெல்லாம் எடுத்து, அவர்களுக்கு “பாஸ் புக்” மாதிரி”யாக ஒரு புஸ்தகம் கொடுக்க வேண்டும். அவர்கள் எந்த சந்தர்ப்பத்திலும் உரம் வேண்டுமானால் உரமோ, கடன் வேண்டுமானால் கடனோ, விதை வேண்டுமானால் விதையோ யாருடைய தயவும் இல்லாமலேயே, எந்தவிதமான அரசாங்க உதவியையும் யாரையும் தேடாமல் பெறுவதற்கு அந்தப் புத்தகத்திலேயே குறித்துக் கொடுத்து விட வேண்டும். இந்த டிராக்டர்கள், பூச்சி மருந்து தெளிப்பான் கருவிகள் எல்லாம் அடிக்கடி ரிப்பேர் ஆகிவிடுகின்றன. அதை நுழங்குபடுத்துவதற்கு ஒரு ஜில்லா, கோட்ட அளவிலாவது, ஊராட்சி ஒன்றியத்தின் அளவிலாவது ஒரு பட்டறை அமைத்து, அப்படி அடிக்கடி ஏற்படுகின்ற ரிப்பேர் வேலைகளைச் சரிசெய்து கொடுக்க வழி செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கின்றேன்.

இப்போது புதிய கிணறுகள் தோண்ட பம்பு துளை போடும் கருவிகளை எல்லாம் செய்ய வேண்டுமென்று அரசாங்கம் அதிகமாகச் செலவு செய்து கொண்டு வருகிறார்கள். ஆகவே ஏற்கெனவே இருந்த குளங்களை எல்லாம் அழிக்கப்படுகின்றன. ஆக்கிரமிப்பின் பெயரால், நிலமில்லாத விவசாயிகளின் பெயரால், நீர்த் தேக்கங்களை, குளங்களை அழித்துவிடுகிறார்கள். ஆகவே புதிதாகக் கிணறுகள், குட்டைகள் எல்லாம் வெட்ட வேண்டுமென்று நம்முடைய குறிப்பில் இருக்கிறது. ஏற்கெனவே உள்ள குளங்களை அழித்துவிட்டு, புதிய கிணறுகளைப் போடுவதைக் காட்டிலும், அந்த ஆக்கிரமிப்பை யாருடைய தயவும் இல்லாமல் வெளியேற்ற வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.

விவசாயக் கல்லூரியைப் பற்றிச் சொன்னார்கள். விவசாயக் கல்லூரியில் மாணவர்களைச் சேர்க்கும்போது விவசாயக் குடும்பத்திலிருந்து வருபவர்களுக்கு முன்னுரிமை கொடுக்க வேண்டும். ஏதோ வேறு தொழிலில் இருப்பவர்களைக் காட்டிலும் விவசாயத்தை நம்பி இருக்கும் விவசாயிகள் கல்லூரிக்குச் சேர வந்தால், அவனுக்கு முன்னுரிமை கொடுத்து 50 சதவீதம் விவசாயி வீட்டுப் பிள்ளைகளுக்கு கல்லூரியில் இடம் கொடுக்க வேண்டுமென்று அரசாங்கத்தைக் கேட்டுக் கொள்கின்றேன். நேரம் அதிகம் ஆகிவிட்டபடியால் என்னுடைய விளக்கங்களை சுருக்கமாகச் சொல்லி இங்கு பேச வாய்ப்பு அளித்ததற்கு நன்றி கூறி முடித்துக் கொள்ளுகிறேன்.

[1973 மார்ச்-28]

* திரு. க. அறிவுமகன் : தலைவர் அவர்களே, வேளாண்மைத் துறைக் கொள்கை விளக்கக் குறிப்பு பசுமைப் புரட்சி எவ்வளவு பசுமையானதாக ஆகியிருக்கிறது தமிழ் நாட்டிலே என்பதை மிக நன்றாக எடுத்துக்காட்டுவதோடு, இந்தத் துறை அறிக்கையும் பச்சை நிறத்தில் போட்டிருப்பதன் மூலம் மிகக் கவர்ச்சிகரமாக அமைந்திருக்கிறது. இது குறித்து 'உழவார் உலகத்துக்கு ஆணி' என்ற வள்ளுவருடைய வாக்கு பொய்த்துவிரும்போ என்று கருத்து இருந்த சூழ்நிலையில் வேளாண்மைத் துறை அமைச்சகம் மிகச் சிறப்பாகப் பணியாற்றி வளர்ச்சியடைந்துள்ளதன் காரணமாக, உணவுத் துறை அமைச்சர் உயர்திரு மன்னை நாராயணசாமி அவர்கள், அல்லது அறநிலைய அமைச்சகம், ஹரிஜன நலத்துறை அமைச்சகம், மாண்புமிகு கல்வித்துறை அமைச்சர் அவர்கள் ஆகிய எல்லோரும் இந்தத் துறையினுடைய மகிழ்ச்சியைப் பெறும்படி, கிராமத்தில் வாழ்கிற சிறிய குழந்தைகளும் நல்ல பலன் பெறத்தக்க சூழ்நிலை மிக வேகமாக வளருவதைக் கண்டு நான் பாராட்டக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

குடும்ப நலத் திட்டத் துறையில் தஞ்சைத் தரணியில் மிகப் பெரிய மாற்றத்தை விளைவித்து அதன் மூலமாக அகில இந்தியப் புகழ் பெற்ற ஒருவர் இந்தத் துறையினுடைய நெறியாளராகப் பணியாற்றுவதாலும், இந்தத் துறையில் பணியாற்றுகிறவர்கள் நல்ல கற்பனையும் சிறந்த விஞ்ஞான நோக்கமும் மிக்கவர்களாகவும் சிறப்பாக இதன் செயலாளர், துணைச் செயலாளர் ஆகியோரும் இவர்கள் இருப்பதன் காரணமாகவும் இந்தத் துறை வேகமாக வளரும் என்று நம்புகிறேன். மிக சமீபத்தில் இந்த ஆண்டு செப்டம்பர் திங்களில் ஸ்டாக் ஹோமில் இந்திய நாட்டைப் பற்றி பாராட்டு தெரிவித்து, 'குன்னர் மிர்டால்' பொருளாதார நிபுணர்—பண்டித நேருவின் நண்பர்—"What India needed today, he said, was an economic and social revolution and revolution in the agricultural field. It needed for reaching radical reforms" என்று குறிப்பிட்டார். இந்த வேளாண்மைத் துறையைப் பொறுத்தவரையிலே, மிகச் சிறப்பான, புரட்சிகரமான மாற்றங்கள் மிக வேகமாக தமிழ் நாட்டிலே ஏற்பட்டுக்கொண்டு வருகின்றன. அந்த வளர்ச்சியை மேலும் வளர்க்க வேண்டும் என்பதற்கு நான் மிக அழுத்தம் திருத்தமாக ஒன்று சொல்ல விரும்புகிறேன். இந்தத் துறையில் ஏற்படுகின்ற பல்வேறு மாற்றங்கள் மக்களுக்குப் பயனளிக்கும்படி இருக்க வேண்டும். விதைகளிலே ஏற்படுகிற மாற்றங்கள், உரம் வேகமாகக் கிடைப்பது, நிலச் சீர்திருத்தம் ஆகியவற்றுல் ஏற்படுகிற பலனை, விவசாயத் துறையில் இருக்கிற பணக்கார வார்க்கம் பெற்று மிக வேகமாக மேலும் கொழுத்து விடாமல், ஏழை எளிய மக்கள், நசுக்கப்பட்ட மக்கள் அனுபவிக்கும்படி இருக்க வேண்டும். கணபதியா பிள்ளை அவர்கள் தஞ்சைத் தரணியைப் பற்றிச் சொன்ன அறிக்கையில், கிழக்குத் தஞ்சை மாவட்டத்தில் வாழ்கிற விவசாய மக்கள், நிலமற்ற விவசாய மக்கள் வறுமையிலே இந்திய உப கண்டத்திலேயே மிகவும் தாழ்ந்த நிலையில் இருக்கிறார்கள் என்று சொன்னார்கள். அப்படிப்பட்ட மக்கள் பலன் பெறத்தக்க முறையில் திட்டங்களை நாம் நிறைவேற்ற வேண்டும். வாழைப்பழம் எவ்வளவு அதிகமாக இப்போது விளைவிக்கப்படுகிறது என்ற கணக்கைத் தந்தார்கள்.

1973 மார்ச் 28]

[திரு. க. அறிவழகன்]

நான் ஒரு கணக்கைச் சொல்லி உங்கள் மூலமாக அமைச்சர் அவர்களைக் கேட்டுக்கொள்வேன். இந்த நாட்டுப் பள்ளிகளில், ஆரம்பப் பள்ளிகளில் ஏறக்குறைய 26 லட்சம் பிள்ளைகள் படிக்கிறார்கள் என்று கல்வி அமைச்சு சுகத்தின் கணக்கு தெரிவிக்கிறது. அந்த 26 லட்சம் பிள்ளைகளும் ஒரு நாளைக்கு ஒரு வாழைப்பழம் பெறுகிற அளவுக்கு நம்முடைய விவசாய அமைச்சகம் பாடுபட்டு, எல்லாப் பிள்ளைகளும் இலவசமாக ஒரு வாழைப்பழம் ஒரு நாளைக்கு பெறத்தக்க அளவுக்கு விளைவிக்க வேண்டுமென்று நான் கேட்டுக்கொள்வேன். (குறுக்கீடு) இது 'பஞ்ச ரெவலூஷன்'. எந்த வாழைப் பழமாக இருந்தாலும் சரி, அந்த வாழைப்பழத்தில் கலப்படம் இருக்கமுடியாது என்ற காரணத்தால், வாழைப்பழம் என்று அழுத்தம் திருத்தமாகச் சொன்னேன்.

நம்முடைய மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. டி. வி. நாராயணசாமி பண்ணைகளை அமைக்கவேண்டுமென்று சொன்னார். இந்தப் பண்ணைகள் அமைப்பது பற்றி நான் குறிப்பிடுகிற கருத்து இதுதான். நிலச் சீர்த் திருத்தத்தின் மூலமாக நிலமற்ற எல்லா விவசாயிகளுக்கும் நிலம் கொடுக்கிற அளவுக்கு நம் நாட்டில் நிலம் இல்லை. 1969-ல் பார்த்த கணக்கின்படி ஒரு விவசாயிக்கு, விவசாயக் குடும்பத்திற்கு 3/4 ஏக்கர் தான் கிடைக்குமென்ற நிலை இருந்தது. அதனால், அரசாங்கமையாக்குகிற பல்வேறு காரியங்களை வேறு துறைகளில் செய்கிறமாதிரி, இன்றைய தினம் விவசாயத் துறையில் ஆராய்ச்சி செய்வதற்காக ஆடுதுறை பண்ணை வைத் திருப்பதுபோல், நிலச் சீர்த் திருத்தத்தின் மூலம் கிடைக்கும் நிலங்களை ஒருங்கிணைத்து பண்ணைகளாக அமைத்து அப்பண்ணைகளில் பணியாற்றுகிற பண்ணை உழவர்களுக்கு நல்ல சம்பளம் கொடுத்து உழவுத் துறையிலும் உழவர்கள் வருமானத்திலும் ஒரு பெரும் புரட்சியைச் செய்ய நமது அரசு முயற்சிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுவேன். நாம் எந்தக் கணக்கையும் சரியாகப் பார்த்து விட முடியும். ஆனால் ஒரு கணக்கை இன்னும் சரியாகப் பார்க்க முடியவில்லை. இந்த விவசாயத் துறையில் வேலையற்ற நிலையில் உள்ள உழவர்கள் எத்தனைபேர் வேலையில்லாமல் இருக்கிறார்கள் எவ்வளவு கீழ் வருமானத்தில் வதைகிறார்கள், அவர்கள் அதைப்பற்றி எண்ணிப் பார்க்க வாவது அறிவு பெற்றிருக்கிறார்களா என்பது நமக்குக் கிடைக்காத கணக்காகும். அதை நிறைவு செய்யத்தக்க முறையில் விவசாயத் துறையில் நிலமற்ற விவசாயிகள், சரியான கூலி பெறுத விவசாயக் குடும்பங்களுக்கு பலன்தரும் புதிய புதிய திட்டங்களை விவசாயத் துறையில் நாம் கண்டாக வேண்டும். நகரை நோக்கி வேகமாக மக்கள் வருகிறார்கள், என்ன செய்ய முடியும், நகரத்தில் எப்படி வீடுகள் கிடைக்கும் என்று ஒரு பக்கத்தில் குறைபட்டுக் கொண்டிருக்கிறார்கள். இதைப் பற்றி நான் அதிகமாக வருத்தப்படவில்லை. காரணம் நிலத்தை நம்பியிருக்கும் விவசாய மக்கள் ஒரு பகுதியினர் நகரத்திற்கு வந்தது போக எஞ்சியுள்ள மக்களே அந்த நிலத்தில் எவ்வளவு தான் பாடுபட்டாலும் அவர்களுடைய வாழ்க்கைத் தரம் உயர்கூடிய நிலை இல்லை. அதே நேரம் நம் தமிழ்நாட்டில் விவசாயம் முன்னேறியிருக்கிற அளவு கடந்த ஐந்து ஆண்டுகளில் மிகப் புரட்சிகரமான மாற்றமும் வெற்றியும் பெற்றிருக்கிறது. அந்த வெற்றி இன்னும் அதிகமாகி, எழை எளிய மக்கள் மேலும் பயன் பெறுகிற அளவுக்கு

அந்தத் துறை பணியாற்ற வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். பயிராக்குகிற முறையில், நீர் வீணாகாமல் பாதுகாக்கிறதிட்டம் வேண்டும். இன்றைய தினம் உதகமண்டலத்தில் மழை பெய்யவில்லை. அங்கே பயிர் ஆக்குகிற முறை பதிய விஞ்ஞான முறை பயன்படுத்தவில்லை. மிகச் சாதாரண முறையில் கூட அங்கே பயிராக்குகிறார்கள். அது காபி செடியானாலும் சரி, உ செடியானாலும் சரி, வேறு பல பயிர்கள் ஆனாலும் சரி, நீர் வேகமாக ஓடிவிடத்தக்க அளவுக்கு பயிர் ஆக்குகிற காரணத்தால், நிலம் அழிகிறது காட்பேரி என்று பெரிய ஏரி இருந்தது. தலைவர் அவர்கள் தமிழ் நாட்டில் செல்லாத இடம் இல்லை. அந்த ஏரியில் இப்போது தண்ணீர் இல்லை. மண்மேடாக இருக்கிறது. நாம் பல கோடி ரூபாய் செலவு செய்து குந்தா திட்டம் உருவாக்கினோம். இன்று நான் சொல்கிறேன். மின்சாரத் துறை அமைச்சர் ஒரு நாளைக்கு வருந்தக்கூடிய நிலைமையே வரலாம். அந்தத் திட்டத்தைச் சுற்றி மேடுகளில் இருப்பவர்கள் பயிராக்கும் தவறான முறையால் அந்த அணைத் திட்டம் மண்மேடு ஆகிவிடும் நிலைமை 10 ஆண்டுகாலத்தில் வரக்கூடும் என்ற மிகப் பயங்கரமான உண்மைகள் தெரியவந்து கொண்டிருக்கின்றன. அவற்றைப் போக்கத்தக்க அளவுக்கு நம்முடைய விவசாய மக்கள் நல்ல முறையில் பயிராக்குவது எப்படி என்பதற்கும் தண்ணீரும், அதே நேரத்தில் சேறும் கலந்து, அந்த ஏரிகளை, அணைக்கட்டுகளை பாழாக்கிவிடாத முறையிலும், புதிய திட்டங்கன்படி பயிராக்க வேண்டும். நாட்டில் பல்லாயிரக்கணக்கான மைல்கள் சுற்றிய நேரத்தில் நீர் வறட்சி மிக்க பகுதிகளை நானும் பார்த்தேன். அந்தப் பகுதிகளில் எல்லாம் நிச்சயமாகப் பயிராக்க முடியுமென்று சொல்ல மாட்டேன். ஆனால், மரங்களையாவது நட்பாக வேண்டும். நாம் இன்றையதினம் நெல்லையும் பருப்பையும் மட்டுமே நம்பாமல், காய்கறிகளை, பழங்களை, நேராக உணவுப் பொருள்களாக உண்ணும் புதிய முறைகள் உடலுக்கு நல்லது என்ற காரணத்தால், 79 லட்சம் டன் உற்பத்தி செய்கிறோம் என்று சொல்வதில் பெருமை இருப்பது போல் எதிர்காலத்தில் 50 லட்சம் டன் காய்கறிகளை, நேரடியாக உண்ணக்கூடிய உணவு வகைகளைத் தயாரிக்கும் அளவுக்கு விவசாயத்தில் புதிய மாற்றம் வந்தால் தான் நம்முடைய மனைவிமார்களை நம்பி அவர்கள் சமைத்தால் தான் சாப்பாடு என்ற நிலைமை இல்லாமல், மனைவிமார்களும் நன்றாகப் படித்து முன்னேற அந்த நேரத்தை ஒதுக்குவதற்கு வசதியாக இருக்குமென்று கூறி இந்த அளவில் அமைகிறேன்.

THIRU A. R. DAMODARAN: Sir, I rise to compliment the Minister for Agriculture on the excellent performance of this Government in the field of agriculture and I do not think there are many who will differ from me when we pay our tributes, not only to the Minister, not only to the department of agriculture and its dedicated staff, but also to the vast millions of our farmers who have also contributed in no small measure to the prosperity of agriculture in Tamil Nadu. Members have complimented, Sir, this Government on the tremendous progress that has been made in the cultivation of paddy and while it is undoubtedly true that in the field of paddy cultivation Tamil Nadu has recorded the best performance all over India during the past four years as the following figures will show, I must confess, Sir, that in other fields of

1973 மார்ச் 28]

[Thiru A. R. Damodaran]

activity such as coarse cereals, pulses and oil-seeds we have not registered that amount of progress which is so essential to ensure a balanced growth in the agricultural field. As far as rice is concerned, between the years 1967-68 and 1971-72, All-India production increased from 37.6 million tonnes to 42.7 million tonnes, an increase of 14 per cent over the base year 1967-68. The only other State in India which produced more rice is West Bengal which has gone up from 5.2 million tonnes to 6.5 million tonnes registering an increase of 25 per cent. As far as Tamil Nadu is concerned, Sir, although in terms of volume, in terms of total production, we may be less than West Bengal, we have gone up from 4.1 million tonnes to 5.4 million tonnes which means an increase of 32 per cent over the year 1967-68. All this has been possible because in the Fourth Five-Year Plan greater emphasis has been laid on agriculture, more inputs have been forthcoming and the availability of fertilizer was also there during this period and if we are to maintain this progress, especially in the high yielding variety, I would like to make a special plea, Sir, that so far as fertiliser inputs are concerned, all these interruptions in supply should be eliminated and we should have a constant flow of the required fertilizer which will enable the farmers to grow these high yielding varieties.

One of the disadvantages in high yielding variety programme is that if you plant these high yielding varieties and if you do not have enough fertilizer as inputs into this, the entire yield pattern may be affected and farmers may lose interest and revert to the traditional practice of old grains. I, therefore, request the Hon. the Minister for Agriculture to apply as much pressure as possible on the Hon. the Minister for Co-operation so that fertilizer would be distributed through the co-operatives in a fair way to ensure that at least during the next monsoon season we will have adequate stock of fertilizer to keep this thing going.

Sir, as far as pulses and oilseeds are concerned, our production in the matter of pulses is only 108 thousand tonnes while the all-India production is 11 million tonnes. We are only producing 1 per cent of the total all-India production. As far as oilseeds are concerned, we are producing 14 per cent and I am very glad that the Tamil Nadu Government are not only thinking of stepping up production of groundnut, castor, cashew and other oilseeds but also a new variety which is stated to be yielding very good results, namely, sun flower. I hope, Sir, that this programme will be intensified in the coming year. While we have to grow groundnut in increasing quantities, this new variety of sun flower which is expected to yield a very good type of oil can be used progressively as a cooking medium in our State. Intensive efforts will be made to grow those seeds all over Tamil Nadu and especially in dry-farming areas more intensive cultivation of sun flower is required so that the economy may be improved in those areas.

Sir, reference was made in the policy note on agriculture to the appointment of a committee to go into the cost structure and production. I am very happy, Sir, that this is being done because in all the Acts that have come before this House, whether it pertains to land reform as to how many acres a man should have or what is an economic holding or whether it is agricultural income-tax, I am afraid that the statistics that have been furnished are totally unrealistic and I hope that this new committee which will be appointed by the Tamil Nadu Government will make a serious study of this problem, because there are wide variations regarding soil conditions, fertility, availability of water resources and costs of inputs. I hope, Sir, that this Committee—we had a Committee in 1965 which also produced a very good report, but I think it is a little out of date now—will go into it and we may be able to know how much a man can earn if he has ten standard acres or 15 standard acres or 20 standard acres. I do not—want to go into the question of land reforms and how revolutions can be effected in our agrarian economy. It is quite true that we have vast millions of unemployed people or under-employed people in our rural areas and unless we do not have the lands to distribute to all these people and unless we think of diversifying agricultural activities and introducing new activities of animal husbandry, poultry keeping, development of inland fisheries and perhaps a few cottage industries, I do not think we are ever going to solve the problem by merely distributing the land, because our population is exploding at a fantastic rate. We had 360 million rural population in 1966 which has gone up to 434 million in 1971 and which will probably go up to 550 million and at this rate if we are going to sub-divide the land, it will become totally an uneconomic proposition.

Sir, one other point I would like to mention and this I have already mentioned in a previous debate. I would like to know from the Minister whether there are any difficulties in adopting a plan which I have suggested, i.e., apart from dry lands in Ramanathapuram district and various other districts where intensive dry farming has to be adopted and new techniques have to be evolved, I would like to know whether we could not start agricultural estates on the model of industrial estates that we have in our country; industrial estates formed by purchasing undeveloped lands, laying roads, water pipes, giving power supply, etc., and selling the developed areas to small-scale, medium-scale and large-scale industrialists for setting up industries. I believe, Sir, that in the field of agriculture, some pioneering effort is required.

I am sure the Hon. the Minister for Agriculture would take a very deep interest in the plan, being an agriculturist himself, and will try to have a plot of ten to twenty thousand acres anywhere between South Arcot and Tiruchirappalli districts, where we have thousands of acres of dry land, where nothing grows and nothing has ever grown; and

1973 மார்ச் 28]

[Thiru A. R. Damodaran]

we should think in terms of using that land for agriculture. I quite agree that it would require heavy investment. But, I think, as a pioneering attempt at least we can find out whether five or ten thousand acres of land could not be taken up in Tiruchirappalli district itself, because that is the district, the Hon. Minister hails from and he would be naturally more interested in the project itself. I would strongly urge that this may be taken up as a plan scheme, that the details may be given to the Government of India and that full attention may be given to this project and, if necessary, after five or ten years, by which time a great deal of Government assistance would be required, these lands could be distributed, not to any person already having lands, but to those landless labourers who are so plentiful in our State.

Sir, one word more and I have done, namely, the point which my hon. Friend Thiru Arivazhagan referred to and that was in regard to fruit and vegetable cultivation. I have been told that in Delhi and in places in Punjab, vegetable cultivation has become so much profitable that many farmers have diverted their lands to vegetable cultivation. Although I know that some attempts are being made, the Agricultural Department has 100 such schemes, every one a wonderful scheme only on paper, Sir. But, unfortunately, there is not a single scheme to which we are able to devote that much attention or probably allocate that much resources which will be necessary to get the results required. I hope that in our urban or municipal areas and towns with a population of over 20,000, intensive steps would be taken not by way of subsidies—I am not asking for subsidies—but at least by ensuring that seeds for vegetable cultivation and proper know-how are given to the people cultivating garden plots. One of the essential needs of the agricultural services is not merely to say that we have the seeds and fertilisers available at certain Panchayat Union Headquarters and the District Headquarters. But I have always been insisting that if our agricultural services should reach the farmers, we must have a greater degree of mobility in our own agricultural services. This would require our extension staff being given facilities to reach the farmer, because whatever advice you may give, whatever broadcast you may have over the All India Radio there is nothing like personal contact. I would strongly advocate that our agricultural extension staff be strengthened so that they could have more direct talk and contact with the farmers. Thank you, Sir.

* திரு. ரா. கிருஷ்ணசாமி நாயுடு : தலைவரவர்களே, விவசாய 4.30.
வளர்ச்சியும் உற்பத்தியும் நாட்டில் நாளொரு மேனியும் பொழுதொரு பி. ப.
வண்ணமுமாக வளர்ந்து வருவதுபற்றி நாம் அனைவரும் மகிழ்ச்சி
அடையலாம். திட்டங்களின் மூலமாக ஒவ்வொரு துறையிலும் ஒவ்வொரு
திட்டத்தின் இறுதி ஆண்டிலும் அனுபவத்தை மேலும் மேலும்
பெற்று அதை அபிவிருத்தி செய்வதற்காக வழிவகை ஏற்படுத்திக்
கொள்வதன் மூலம் இந்த வளர்ச்சி மென்மேலும் முனைப்புடன் வெற்றி
அடைந்துகொண்டு வருகிறது. நமது மாநிலம் சம்பந்தப்பட்ட மட்டில்

1972-73-ஆம் வருஷத்திற்காக ஒதுக்கப்பட்டிருந்ததை விட இந்த ஆண்டு கிட்டத்தட்ட ரூ. 66 லட்சம் குறைவாக நிதி ஒதுக்கம் செய்யப்பட்டிருக்கிறது. இது எப்படிக் குறைந்தது என்று தெரியவில்லை. மேலும் விவசாயத் துறையில் அதிக வளர்ச்சி கான, நாம் விவசாயத் துறைக்கு அதிகம் ஒதுக்கி விருக்க வேண்டும். கொள்கை விளக்கத்தில் கொடுத்திருக்கக்கூடிய முயற்சிகளைக் கவனிக்கும்போது, இன்னும் அதிகமாகத் தொகை ஒதுக்கி யிருக்க வேண்டுமென்றுதான் தோன்றுகிறது. அரசு அதற்கு ஆவன செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். விவசாய உற்பத்தியைப் பெருக்குவதற்காக, விவசாயிகளுக்கும், நமது பல்வேறு துறைகளுக்கும் மத்திய அரசும் மாநில அரசும் பல்வேறு திட்டங்களில் வழிவகைகளைச் செய்துகொண்டு வருகிறது. அப்படி பல திட்டங்களின் மூலமாக பல கோடி ரூபாய்களைச் செலவழித்தாலும் கூட, அந்தத் திட்டங்களின் மூலமாக செலவிடக் கூடிய ஒவ்வொரு பைசாவும் பலன் தரத்தக்க அளவிலே செலவழிக்கப்பட வேண்டுமென்ற சிரத்தை மத்திய அரசாங்கத்திற்கும், மாநில அரசாங்கத்திற்கும், அதிகாரிகளுக்கும், விவசாயிகளுக்கும் ஏற்பட்டு, எல்லோரும் சேர்ந்து இணைந்து செயல்படுவதன் மூலமாகத்தான் நல்ல பலனை விளைவில் காணமுடியும். அந்த வகையில் முயற்சிகள் மேற்கொள்ளப்பட வேண்டும் என்று நான் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

மிகுபயன் தரும் பயிர் திட்டங்கள் 10, 12 ஆண்டுகளுக்கு முன்னாலேயே ஆரம்பிக்கப்பட்டு, நாள் அதிகமாக, அதிகமாக, பிந்திய வருஷங்களில் அந்தத் திட்டங்கள் நல்ல பலனை அளித்து வருகின்றன. அவற்றைத் தொடர்ந்து செய்துகொண்டு வருவது அவசியம். இந்தக் கொள்கை விளக்கக் குறிப்பில் குறிப்பிட்டிருப்பதுபோல், இந்திய-ஜெர்மனி-நீலகிரி திட்டத்திலே “தாசனிட்” என்று ஒரு வார்த்தை சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. அதற்கு என்ன பொருள் என்று விளங்கவில்லை. அதை அமைச்சர் அவர்கள் விளக்குவார்கள் என்று எதிர்பார்க்கிறேன்.

அடுத்து, இலாக்கா மூலமாகக் கொடுக்கக்கூடிய புல்போசர் என்று நினைக்கிறேன்—“சங்கிலிச் சக்கர டிராக்டர்கள்” என்று குறிப்பிடப்பட்டிருக்கிறது. அது ‘புல்போசர்’ என்று கருதுகிறேன். அந்த டிராக்டர் யந்திரங்களுக்கு வாடகை வெகுவாகக் குறைக்கப்பட வேண்டும். அதிகத் தொகை வாடகையாக நிர்ணயத்திருக்கிறார்கள். அந்தத் தொகை குறைக்கப்பட வேண்டுமென்று இந்த சந்தர்ப்பத்தில் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

சிறிய விவசாயிகளுக்கு உரிய தீவிரத் திட்டம் சில ஜில்லாக்களில் மட்டும் அமுல்படுத்தப்பட்டு வருகிறது. இராமநாதபுரம் போன்ற மானாவாரி ஜில்லாக்களுக்கும் இந்தத் திட்டம் விஸ்தரிக்கப்பட வேண்டும்.

உரம் சம்பந்தப்பட்ட வரையிலும், நமக்குப் பல கஷ்டங்கள் நேர்ந்தாலும் கூட அவற்றை நிவர்த்திக்க முயற்சிகள் எடுத்துக்கொண்டு வருகிறோம். மாநில அளவில் முயற்சிகளை எடுக்கும்போது, ரெவின்யூ போர்டோ, ஃபுட் டிபார்ட்மெண்டோ, அதிகாரிகளோ, யாராக இருந்தாலும், சிரத்தையோடு அதைப் பெறுவதற்காக, ஃபுட் கார்ப்பரேஷனோ சண்டை யிட்டு, முயற்சிகளை மேற்கொள்ள வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

[1975 மார்ச் 28] திரு. ரா. கிருஷ்ணசாமி நாயுடு,

நமது மாநிலத்தில், சென்னையும் நாகப்பட்டினமும் துறைமுக நகரங்களாக இருப்பதாலே, வேறு மாநிலங்களுக்குச் செல்லும் உரத்தை எந்த அளவுக்கு இங்கே 'டேப், செய்ய முடியுமோ அந்த அளவுக்கு முயற்சிகளை எடுக்கிறார்கள் என்பதைப் பார்க்கிறோம். அந்த வகையிலே அவர்கள் இந்த உணவு உற்பத்தித் துறையில்—அவர்கள் ரெவின்யூ இலாக்காவில் உள்ளவர்களாக இருந்தாலும் சரி, விவசாயத் துறையில் இருந்தாலும் சரி, வேண்டிய முயற்சிகளை எடுத்துக் கொள்கிறார்கள். வினியோகம் சம்பந்தமாகக் கூறப்படும் குறைபாடுகளை அகற்ற ஆவன செய்யவேண்டும். விவசாயிகளும் இதிலே கவனம் செலுத்த வேண்டும். உரம் இருப்பு வைக்குமிடத்தில், உர மூட்டைகள் கெட்டுப்போகாதவாறும் குறைந்து விடாதவாறும் அதிக கவனம் செலுத்த வேண்டும். இந்தக் காரியங்களை செவ்வனே நேர்த்தியாகச் செய்வதன் மூலமாக விவசாயிகளுக்குக் கஷ்டம் ஏற்படாமல் தடுக்கலாம். அதை அரசு யோசிக்கவேண்டும். போதிய கோடவுன் வசதிகள் செய்யப்பட வேண்டும். மூட்டைகளை கப்பலிலிருந்து இறக்கி சென்னையிலிருந்து மார்க்கெட்டிங் சொசைட்டிகளுக்கு அனுப்புகிறபோது ரயிலில் வரக்கூடிய மூட்டைகள் குறைந்து விடுகின்றன. ஃபுட் கார்ப்பரேஷனில் இதைப் பற்றிக் கேட்டால், ஏற்றிவிட்டோம் என்று சொல்கிறார்கள். ஏற்றியபோது பக்கத்திலே இருந்து பார்த்துக்கொண்டபா இருந்தோம் என்று ரயில்வே டிபார்ட்மெண்டார் சொல்கிறார்கள். யாரிடம் கேட்பது என்று தெரியவில்லை. எங்கள் மார்க்கெட்டிங் சொசைடியில்கூட 26 மூட்டைகள் குறைவாக வந்து சேர்ந்தன. அத்தனை பேரையும் அணுகியாயிற்று. ரயில்வே டிபார்ட்மெண்டின் மீது வழக்குத் தொடர கோர்ட்டுக்குத்தான் போக வேண்டும் என்று சொல்கிறார்கள். ஆகவே, இப்படியெல்லாம் நடக்காமல், இப்படிப்பட்ட புகார்கள் வராமல் கவனிக்க வேண்டும். இன்னார் தான் பொறுப்பு என்ற வகையிலே அரசு முயற்சி எடுத்துக்கொள்ள வேண்டுமென்று தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

உரப் பற்றாக்குறையைப் பொறுத்தவரையில், எங்களிடம் இல்லை. வியாபாரிகளிடம் தான் அதிகமாக இருக்கிறது என்று சொல்லப்படுகிறது. அதையும் யோசிக்க வேண்டும். வியாபாரிகள் உர வியாபாரம் செய்யலாம். கூட்டுறவுத் துறையின் மூலமாக வினியோகிக்க வேண்டுமென்று சொல்லலாம். வியாபாரிகளுக்கு அந்த மூட்டைகள் எங்கேயிருந்து வந்தன என்ற கணக்கு எடுக்க வேண்டும். விவசாயிகளே விற்கிறார்கள் என்பதை ஒப்புக்கொள்கிறேன். ஒழுங்காக நடந்துகொள்ளாமல், வாங்கிய இடத்திற்குப் பக்கத்திலேயே வியாபாரிகளிடம் விற்பனைகிறார்கள் என்ற குறைபாடுகள் எல்லாம் இருக்கின்றன. இது வருந்தக்கூடிய விஷயம் தான் இதை யோசித்துப் பார்த்து ஆவன செய்ய வேண்டும். விவசாயிக்கு உரக்கடன் கொடுக்கிறபோதுகூட யார் விவசாயி என்று அறிந்துகொள்ளாமலேயே உரக் கடன் கொடுக்க சிபாரிசு செய்யப்படுகிறது. அவர்கள் உர மூட்டைகளை, பயிருக்குத் தேவையில்லை என்றால், வியாபாரிகளுக்கு ரூ. 10, 20 என்று அதிகமாக லாபம் வைத்து விற்கிறார்கள். இதிலே சம்பாத்தியம் தேடிக்கொள்கிறார்கள். இப்படி சாதாரணமாக நடைபெற்றுக்கொண்டு வருகின்றது. இவைகளை யெல்லாம் தடுக்க ஏற்பாடுகளைச் செய்ய வேண்டும். உரம் சம்பந்தப்பட்ட வியாபாரம் செய்யக்கூடியவர்களுடைய தவறான நடவடிக்கையெல்லாம்

[திரு. ரா. கிருஷ்ணசாமி நாயுடு] [1973 மார்ச் 28]

தடுக்க வேண்டும். இந்த மாதிரி உரம் கொடுப்பதற்கு விவசாயிகளைத் தேர்ந்தெடுக்கும்போது முறையான நடவடிக்கைகள் மேற்கொள்ளப்பட வேண்டும்.

பூச்சி மருந்துகள் விஷயத்திலும் கூட அதே மாதிரித் தேர்ந்தெடுக்க வேண்டும். பூச்சி மருந்து வட்டார வளர்ச்சி அலுவலகத்தின் மூலமாக இலாக்காவில் கொடுக்கப்படுகிறது. இந்தப் பூச்சி மருந்து வாங்கும்போதுகூட, சர்க்கரை வாங்கி விற்பதுபோல, பக்கத்திலேயே வியாபாரி இருக்கிறார். அவரிடம் கொடுத்துவிட்டு உடனே பணம் வாங்கிக் கொண்டுபோகிற பகிரங்கமான காரியங்கள் நடைபெறுகின்றன. இந்தக் காரியங்களைக் கண்டுபிடித்து, அவற்றைத் தடுப்பதற்கு ஏற்பாடுகளைச் செய்ய வேண்டும்.

இப்புத்தகத்தில் “பாத்திகள்” என்ற வார்த்தை வருகிறது. செயல் விளக்கமுறை சம்பந்தமாக. “பாத்தி” என்பது சிறிய இடத்தைத்தான் குறிக்கும். 10 செண்டு, 1 ஏக்கர், 1 ஹெக்டேர் பாத்தி என்று குறிப்பிடப்பட்டிருக்கிறது. “கர்ப்பூர பாத்தி கட்டி, கலத்தூரி ஒரு போட்டு . . .” என்று சொல்வார்கள். பாத்தி என்றால், 12 அடி நீளம், 8 அடி அகலம். எனவே, இந்த இடத்தில் பாத்தி என்ற வார்த்தையை உபயோகித்திருப்பது சரியல்ல. வேறு ஒரு வார்த்தை கண்டுபிடிக்க வேண்டும்.

பருத்தி சம்பந்தப்பட்ட மட்டில், என்னுடைய அனுபவத்தின் மூலமாக அறிந்த ஒரு சில விஷயங்களைச் சொல்கிறேன். பருத்தி அதிகமாகத் தேவைப்படுகிறது. வெளி இடங்களிலிருந்து இறக்குமதி செய்ய வேண்டியிருக்கிறது. தஞ்சை மாவட்டத்தில் பருத்தி பயிரிட நடவடிக்கை எடுக்கப்பட்டிருப்பது வரவேற்கக் கூடிய காரியமாகும். அங்கே பருத்தி வாங்குவதற்கு யாரும் இல்லை என்று சொல்வதைக் கேட்க கஷ்டமாக இருக்கிறது. ஒன்று சொல்லலாம், கூட்டுறவுச் சங்கங்கள் மூலம் விவசாயிகளையெல்லாம் கூட்டுறவுச் சங்கங்களில் சேர்த்து அங்கேயுள்ள பருத்தியை எல்லாம் சங்கம் மூலமாகக் கொள்முதல் செய்து, அரைத்து அங்கேயே பேலாகக் கட்டி, அங்கேயிருந்து நேடியாக நடுத்தரக் களில்லாமலேயே, பஞ்சு மில்களுக்குக் கொடுத்து பணம் பெற முடியும். அந்த முறையை நன்றாகச் செய்யலாம். விவசாயிகளும் அனுசூலம் அடைய முடியும். அதை எதற்காகச் சொல்கிறேன் என்றால், பருத்தி வாங்க ஆள் இல்லையே என்று கவலைப்பட வேண்டியதில்லை. இதை வாங்க ஆள் இல்லையே என்பதற்காக அங்கேயே வாங்கி, அங்கேயே அரைத்து அவற்றை விற்பதற்கு, ஆசை காட்டுவதற்கு—ஆசையூட்டுவதற்கும், நான் தயாராக இருக்கிறேன்—எனது மார்க்கெட்டிங் சொசைட்டி தயாராக இருக்கிறது என்று தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். ஆகவே தஞ்சை ஜில்லா விவசாயிகள் கவலைப்பட வேண்டியதில்லை. அவர்களுக்கு ஆவன செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அதிகமாகப் பஞ்சு தேவையாக இருக்கிறது. 10 லட்சம் ஏக்கரை இப்போது உற்பத்தியாகிறது. 20 லட்சம் ஏக்கராவில் உற்பத்தி செய்தால் தான், நமக்குத் தேவையான பருத்தி கிடைக்குமென்று இங்கே

[1973 மார்ச் 28]

[திரு. சா. கிருஷ்ணசாமி நாயுடு]

சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. அதற்கான முயற்சிகள் செய்யப்பட வேண்டும். அதற்கு விவசாயிகளுக்கு வேண்டிய ஊக்கம் கொடுப்பதற்கான ஏற்பாடுகளை அரசு செய்ய வேண்டும்.

பருத்தி, மிளகாய் முதலிய மகசூல்களுக்கு நோய்கள் எங்கிருந்து தான் வெகு சீக்கிரமாக வருகின்றனவோ, தெரியவில்லை. ஒன்று போனால் ஒன்று வந்து பற்றிக்கொள்ளும். பருத்தியை இங்கே அதிகமாக உற்பத்தி செய்வதற்கு, அதிலே வரக்கூடிய நோய்களைத் தடுப்பதற்கான முறையிலே உடனே முயற்சிகள் செய்யவேண்டுமென்று நான் கேட்டுக் கொண்டு என்னுடைய உரையை முடிப்பதற்கு முன்னால் இந்த விவசாயத் துறையில் எடுத்துக்கொள்ளும் நடவடிக்கைகளை மேலும் மேலும் ஊக்கமாக நடத்தி நம்முடைய நோக்கங்களை பூர்த்தி செய்வதற்கான வகையிலே அனைவரும் ஒத்துழைக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு முடித்துக்கொள்கிறேன்.

MR. CHAIRMAN : Thiru T. K. Ponnaveelu, Only 10 minutes.

*திரு. டி. கே. பொன்னுவேலு : மாண்புமிகு தலைவரவர்களே, வேளாண்மைத் துறை பற்றிய கொள்கைக் குறிப்புகளை திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்துக்காரன் என்ற முறையிலே வரவேற்கிறேன். அதனைவிட மேலாக அதே வேளாண்மைத் தொழிலில் ஈடுபட்டிருக்கக்கூடியவன் என்ற முறையிலே நான் வரவேற்பதிலே உள்ளபடியே பெரிதும் மகிழ்ச்சியடைகிறேன்.

கடந்த 5, 6 ஆண்டு காலமாகத் தமிழ்நாட்டிலே எவ்வளவோ இருக்கண்களுக்கிடையில் வேளாண்மைத் துறையில் நல்ல முன்னேற்றத்தை ஏற்படுத்திய ஒரு சர்க்கார் இன்றைய தினம் விவசாயிகளுக்கு எந்த அளவிலே உதவியாக இருக்க முடியுமோ அந்த அளவிலே உதவி செய்வதிலே கண்ணும் கருத்துமாக இருக்கக் கூடிய சர்க்கார் இருக்கிறது என்பதிலேயும் நான் உள்ளபடியே பெரிதும் மகிழ்ச்சியடைகிறேன். பாராட்டுக்களைத் தெரிவித்துக்கொள்ளக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

(மாரற்றுத் தலைவர் திரு. அய்யன் அம்பலம் தலைமை.)

எனக்கு முன்பு பேசிய மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் பலரும் கடந்த 6 ஆண்டுகளிலே விவசாயத்தில் எந்த அளவிலே நாம் ஈடுபட்டு எந்த அளவிற்கு உற்பத்தியைப் பெருக்கியிருக்கிறோம் என்பதைப்பற்றியெல்லாம் புள்ளி விவரங்கள் கொடுத்திருக்கிறார்கள். 40 லட்சம் டன்னிலிருந்து 72 லட்சம் டன்னாக உணவு உற்பத்தியைப் பெருக்கியதைக் கூறினார்கள். அதனை 79 லட்சம் டன்னாக உயர்த்த இருப்பதையும் குறிப்பிட்டதையெல்லாம் நாம் பெருமையாகக் கருதிக்கொண்டிருப்பதை விட, தேவையான பலவற்றைப் புகழாரங்கள் சூட்டிக்கொண்டிருப்பதை விட, தேவையான பலவற்றைச் செய்தவர்கள் இருக்கிறார்கள், விவசாயத்தைப் புரிந்தவர்கள் இந்தத் துறையின் அமைச்சர் பொறுப்பை இன்றையதினம் நிர்வாகம் செய்கின்றார்கள், ஆகவே சொன்னால் செய்வார்கள் என்ற உணர்ச்சியில், விவசாயிகளுக்குத்

[திரு. டி. கே. பொன்னுவேலு]

[1973 மார்ச் 23]

தேவையான சில விவகாரங்களை நான் சொல்லவிரும்புகிறேன். அந்த விவகாரங்கள் சம்பந்தப்பட்ட இலாக்கைகள் வேறு வேறாக இருக்கலாம்; ஆனால் அவை விவசாயிகளுக்கும், விவசாயத்திற்கும் தேவை என்பதாலே, கூட்டு மொத்தமாக இலாக்கைகளைப் பார்க்காமல், இவை விவசாயிகளுக்குத் தேவை என்னும் உணர்வில் நான் உங்கள் முன்னால் சில கருத்துக்களைச் சொல்லக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

பழைய ரக நெல்லைப் பயிரிடுவதற்குப் பதிலாகப் புதிய ரக நெல்லைப் பயிரிடுகிறோம். அதற்கு, மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. தாமோதரன் அவர்கள் குறிப்பிட்டது போல, தங்குதடையில்லாமல் உரம் தேவைப்படுகிறது. ஆண்டிற்கு ஆண்டு உரத்தின் தேவை அதிகப்பட்டுக்கொண்டிருக்கிறது. அதே போல உரம் மட்டும் இந்தப் புதிய ரக நெல்லுக்குப் போதுமா என்று பார்த்தால், நிச்சயமாக அது போதாது என்பதையும் அதற்கு முன்பு இருந்ததைப்போல இரண்டு பங்கு தண்ணீர் தேவை என்பதையும் நாம் உணர்ந்தாக வேண்டும். அந்த அளவிற்குத் தண்ணீர் இன்றைய தினம் தங்குத் தடையில்லாமல் கிடைக்கிறதா என்றால், இல்லை என்பதை அனைவரும் ஒப்புக்கொள்ள வேண்டும். அதற்கு வேண்டிய வழிவகைகளைச் செய்தாக வேண்டும்.

இருக்கக் கூடிய ஏரிகளை முறையாகப் பராமரிக்கவேண்டும். ஆனால் இன்று உள்ள சட்டப்படி ஏரிகளைப் பராமரிக்கும் பொறுப்புத்தான் சர்க்காருக்கு உண்டே தவிர்த்து ஏரிக்கு நீர் வரக்கூடிய வரவுக்கால்வாயைப் பராமரிப்பதற்கு வேண்டிய பொறுப்பு குடிமராமத்து என்ற நிலமையிலே மட்டும் தான் இருந்து வருகிறது. குடிமராமத்து என்பது, தலைவரவர்களே, நான் மிகவும் வினயமாகத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்—அது பத்தாம் பசலி உணர்வுகள்; நடைமுறைக் காலத்தில் ஒழிந்து போகவேண்டிய பழைய ஜமீன் முறை என்பதை நான் சொல்லக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். அங்கே இருக்கக்கூடிய ஏழை எளியவர்கள் ரத்தத்தை உறிஞ்சக்கூடிய மிக மோசமான நிலையிலே உள்ள ஒரு திட்டம். நூற்றுக்கணக்கான காணிக்குச் சொந்தக்காரனும் ஒரே ஒரு ஆளை அனுப்புவான், நிலமே இல்லாத ஒரு ஏழைக் குடிமகனும் ஒரு ஆளை அனுப்ப வேண்டுமென்ற நிலைமையில் உள்ள ஒரு பத்தாம் பசலிக் கொள்கை அது. அந்த முறை மாற்றப்பட வேண்டும். அல்ல, அல்ல, அந்த முறை ஒழிக்கப்பட்டாக வேண்டும்.

சர்க்கார் பொறுப்பிலே எப்படி ஏரிகளை பராமரிப்பது என்று ஏற்றுக் கொண்டிருக்கிறோமோ, அதேபோல வரவு கால்வாய்களையும் பராமரிக்கும் பொறுப்பை சர்க்காரே ஏற்றுக்கொள்ள வேண்டும். அதன் மூலமாக பெய்யும் மழையை ஒழுங்காக நாம் நாட்டிலே ஏரிகளை நிரப்புவதற்குப் பயன்படுத்தவேண்டும். நிரம்பிய அந்தத் தண்ணீரை முறைபாகப் பாதுகாக்க வேண்டும். இரண்டு வருடங்களுக்கு முன்பு என்று நினைக்கிறேன். நம்முடைய நாவலர் அவர்களுடைய மிக நெருங்கிய உறவினராகவும் எனக்கு மிக வேண்டிய நண்பராகவும் இருக்கக்கூடிய திரு. குமாரசாமி அவர்களுடைய சீரிய தலைமையில், மிக நல்ல முறையிலே பூண்டியிலே தண்ணீர் பாதுகாப்பிற்கு வேண்டிய வழிவகைகள் என்ன

1973 மார்ச் 28]

[திரு. டி. கே. பொன்னுவேலு]

என்பதை ஆய்வு நடத்த அனைத்து இந்தியாவிலிருந்து வல்லுநர்கள் எல்லாம் வரவழைக்கப்பட்டார்கள். அது பற்றி ஆய்வுகள் நடைபெற்றன. ஆனால் அவர்கள் அதற்குரிய விஞ்ஞான ரீதியான கெமிகல்ஸ் மிக கூடுதலான விலையில் இருக்கின்றன. கெமிகல்ஸ் முறையில் பாதுகாப்பிற்கு அதிகச் செலவு ஆகும் என்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். கெமிகல்ஸ் இங்கேயே தயாரிப்பதற்கு ஏற்பாடுகள் செய்ய வேண்டும். சர்க்கார் அதற்கு ஆவன செய்யவேண்டும். மேலும் அதுபற்றிய ஆராய்ச்சிகள் செய்ய ஊக்குவதற்கு வேண்டிய முறையிலே சர்க்கார் கவனம் செலுத்த வேண்டும். தண்ணீர் விஞ்ஞான ரீதியிலே பாதுகாக்கப்பட வேண்டும்.

இன்றைய தினம் ஏரிகளில் தங்குகிற தண்ணீரில் 40 சத வீதம் “எவாப்பரேஷன்” மூலமாகப் போய் விடுகிறது. அதைத் தடுக்கவேண்டும். அதே போல அந்தத் தண்ணீர் கால்வாய்கள் மூலம் வீணடிக்கப் படுகிறது. நமக்குத் தண்ணீர்த் தேவை அதிகமாக இருக்கிறது. எவ்வளவு தான் உரம் கொடுத்தாலும், கொடுத்த உரத்தை எவ்வளவுதான் விவசாயிகள் பயன்படுத்தினாலும், பின்னர் அதற்கு வேண்டிய தண்ணீர் இருந்தால் தான் ஏக்கராவிற்கு ஐ. ஆர். 8 நெல், 75 கிலோ கொண்டது 50 மூட்டை பயிரிடக்கூடிய அதே விவசாயி 75 மூட்டை 80 மூட்டை கிடைக்கும்ளவுக்கு பயிரிட முடியும். தங்கு தடை இல்லாமல் தண்ணீர் கிடைக்க வேண்டியது மிகவும் முக்கியம் என்பதை நான் விவசாயி என்ற ஹோதாவில் தெரிவிக்கக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

சர்க்கார் தன்னுடைய இலாக்காக்கள் மூலமாக தரைக்கு அடியில் தண்ணீர் இருக்கிறதா இல்லையா என்பதைப் பார்ப்பதற்கும், அதற்குப் பிறகு குழாய்க்கிணறுகளை அமைப்பதற்கும் ஏற்பாடு செய்து தருகிறார்கள். லட்சக் கணக்கிலே பணம்போட்டு அதற்கு உரிய ஒவ்வொரு இயந்திரமும் வாங்கப்படுகிறது. விவசாயிகளுக்கு அந்த இயந்திரத்தை அனுப்பும் ஒவ்வொரு நாளும் நூற்றுக்கணக்கிலே மானியம் என்ற முறையிலே தரப்படுகிறது. நான் அதனைப் பயன்படுத்தியவன், ஆகவே இதனை உணர்ந்திருக்கிறேன். இயந்திரத்திற்குச் சுமார் மூன்று இலட்சம் ரூபாய் மூலதனம் போடுகிறோம். அத்துடன் அனுப்பும் டிரில் சூப்ரவைசர், டிரில்லர், துணை டிரில்லர் ஆகியோர் முறைப்படி படிக்காதவர்களாக இருக்கிறார்கள். பலர் டிரில்லர்களை படித்த, பொறுப்புள்ளவர்கள் மூலமாகத்தான் அனுப்ப வேண்டும். இன்றுள்ள நிலையில் தரைமட்டத்திலிருந்து போடும் பலர் டிரில்லர் சர்க்கார்வசம் இருக்கிறது. ஆனால் எல்லா விவசாயிகளும் தரை மட்டத்திலிருந்து போடவேண்டுமென்று இல்லை. பல விவசாயிகள் தங்களுடைய கிணறுகளை இன்னும் ஆழப்படுத்தி குழாய்க் கிணறுகளைப் போட வேண்டுமென்று விரும்புகிறார்கள். அதற்கு சர்க்கார் துறையிலே வேண்டிய நவீன இயந்திரம் இல்லை. தனியார் துறையிலே இருக்கிறது. அதே போல சர்க்கார் துறையிலே அவைகளை வாங்கியாக வேண்டும். அதை நாம் பயன்படுத்தினால், நல்ல பலன் கிடைக்கும், “ஏர் கம்பிரசர்கள்” தேவை. போடப்பட்ட அந்தக் குழாய்க் கிணறுகளில் தண்ணீர் உண்டா? இல்லையா? என்பதை நாம் தெரிந்துகொள்ள மிகக் காலதாமதமாகிறது. நீண்ட பல மாதங்கள்

காத்திருக்க வேண்டியிருக்கிறது. 28, 30 பவர் டிரில்லர்கள் இருக்கக் கூடிய ஒவ்வொரு யூனிட்டுக்கும் ஒரே ஒரு ஏர் கம்ப்ரெஸர்தான் இருக்கிறது. பவர் டிரில்லரைக் கொண்டு வந்து ஒரு முறை போட்டு விட்டால், குழாய்களின் தரத்தை ஒட்டி நல்ல முறையிலே போட்டுவிட்டால், அப்படிப் போட்டதற்குப் பிறகு ஆயுள் முழுவதும், தண்ணீர் நல்ல முறையில் இருந்தால் மறுபடியும் இந்தக் குழாய்க் கிணறுகளுக்குப் பவர் டிரில்லர் தேவையில்லை. ஆனால் ஆண்டுக்கு ஆண்டு ஏர் கம்ப்ரெஸர் தேவைப் படுகிறது. ஆனால் பிராந்தியத்திற்கு ஒரே ஒரு ஏர் கம்பிரஸர்தான் இருக்கிறது. நாம் நம் வீட்டிலே பிறந்துள்ள குழந்தை ஆணை, பெண்ணை என்பதைத் தெரிந்து கொள்வதற்கு முடியாமல் கதவுக்கு இந்தப் பக்கம் நீண்ட பல மாதங்கள் காத்துக் கொண்டு இருப்பதைப் போல விவசாயிகள் காத்துக் கொண்டிருக்க வேண்டியிருக்கிறது என்பதை நான் வேடிக்கையுடன் கூடிய வேதனையோடு தெரிவித்துக் கொள்ளக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

உர விநியோகம் பற்றி நம்முடைய பெரியவர் திரு. ரா. கிருஷ்ணசாமி நாயுடு அவர்கள் குறிப்பிட்டார்கள். எனக்குக் கவனம் இருக்கிறது, 1967-ம் ஆண்டில் இதே போல ஒரு தட்டுப்பாடு ஏற்பட்டது. அப்போது திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தின் இன்றைய துணைப் பொதுச் செயலாளரும், நம் முடைய ஆட்சியிலே பிற்பட்டோர் நல அமைச்சராகவும் இருக்கக் கூடிய மாண்புமிகு திரு. க. இராசாராம் அவர்கள் பாராளுமன்றத்திலே இருந்தார்கள். அப்போது அவர்கள் இப்படிப்பட்ட தட்டுப்பாடு வந்ததும் பாராளுமன்றத்திலே பேசியது எனக்கு ஞாபகத்திலே இருக்கிறது. “இப்படி உரம் வந்ததும் எந்தெந்த இடங்களுக்கு வந்திருக்கிறது என்பதை உடனே பிராந்தியச் செய்தியில் அறிவித்தால், திருடு போவதற்கு, பிளாக் மார்க்கெட் செய்வதற்கு வாய்ப்பு இல்லாமல், ஊர் மக்களே பார்த்துக் கொள்வார்கள். இதனை நீங்கள் செய்ய வேண்டும்” என்று அன்றைய தினம் அவர்கள் பாராளுமன்றத்திலே பேசினார்கள். அதற்குப் பிறகு பிராந்தியச் செய்தியில் அது ஒலிபரப்பப்பட்டது. அதன் விளைவாக அந்த பிளாக் மார்க்கெட் தடுத்து நிறுத்தப்பட்டது. அதே போல இன்றைய தினம் நாமும் அந்த முறையைப் பின்பற்றினால் நல்ல பலன் ஏற்படும் என்பதை நான் தெரிவித்துக் கொள்ளக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

பல்வேறு விவகாரங்களைப் பற்றிச் சொல்ல வேண்டும். இருந்தும் விவசாயிகளுக்கு வேளாண்மை துறை பற்றிக் கூட பேச நேரம் கொடுப்ப தில்லை. ஆகவே, ஒன்றிரண்டு மட்டும் சொல்லக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

இன்றைய தினம் நம்முடைய மாவட்ட விவசாய இலாகாவில் வேலை செய்யக்கூடிய கடைநிலையில் இருக்கக்கூடிய இந்த இலாகா சிப்யந்தி களுக்கு ஊதிய முறை சரியில்லை என்பதனை நான் தெரிவிக்கக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

1979 மார்ச் 28]

[திரு. டி. கே. பொன்னுவேலு]

அவர்கள் சரிவர நம்முடைய நிலங்களுக்கு வருவதில்லை, நேரடியாகத் தொடர்பு கொள்வதில்லை என்று மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. தாமோதரன் அவர்கள் குறிப்பிட்டார்கள். உண்மைதான் ; அவர்களை வேலை வாங்க வேண்டிய முறையில் வேலை வாங்க வேண்டுமென்று நம்முடைய கடமை என்றாலும், அவர்களுக்குத் தர வேண்டிய ஊதிய உயர்வைத் தர வேண்டுமென்று மிகவும் பணிவோடு அமைச்சரவர்களை வேண்டிக் கேட்டுக் கொள்வேன்.

அதேபோல ஒழுங்குபடுத்தப்பட்ட விற்பனைக் கூடங்கள் இருக்கின்றன. என்னுடைய மாவட்டமான செங்கற்பட்டு மாவட்டத்திற்குப் பக்கத்தில் தென்னாற்காடு மாவட்டத்திலுள்ள அந்த விற்பனை வாரியம் கடந்த 34 35 வருஷங்களுக்கு மேல் இயங்குகிறது. ஏறத்தாழ விவசாயிகளில் 80 சதவிகிதம், நிலக்கூலியை 40, 50, கிலோதான் என்றாலும், இந்த கமிட்டிக்குக் கொண்டுவந்துதான் விற்கிறார்கள். அதன் மூலம் தான் விற்பனை செய்யப்படுகிறது. அதைத்தான் அவர்கள் விரும்புகிறார்கள் ; நம்புகிறார்கள். ஆனால் அவர்கள் நெல்லைக் கொண்டு வருவதில்லை. ஏன் என்று அருள் கூர்ந்து எண்ணிப் பார்த்தாக வேண்டும். அது ஒன்று.

இரண்டு, அந்த விற்பனை வாரியத்திற்கு ஒரு மேலிடம் இருக்கிறது. அந்த மேலிடத்திலிருந்து ஒரு உத்தரவு வரும். அதற்கு முன்னால்தான் உத்தரவு சர்க்காரிலிருந்து வருகிறது. அதே போல் மார்க்கெட்டிங் கமிட்டியிலிருந்து நாங்கள் தீர்மானங்கள் போட்டு அனுப்புகிறோம். அப்படிப் போட்ட தீர்மானங்கள் போடப்படிய இருக்கின்றனவே தவிர—மாநங்கள் என்றல்ல, ஆண்டுகள் ஆனாலும்—பதிலே வருவதில்லை. 2½ வருஷங்களுக்கு முன்னால் என்று நினைக்கிறேன், எங்கள் செங்கற்பட்டு மாவட்டத்தின் அடையாளச் சின்னத்தை உடனடியாகச் செய்ய வேண்டுமென்று எழுதி அனுப்பியதற்கு பதிலே அனுப்ப வேண்டுமென்று பணிவாகக் கேட்டுக்கொண்டு, எனக்குப் பேச வாய்ப்பளித்த தலைவரவர்களுக்கு நன்றியைக் கூறி முடித்துக்கொள்கிறேன்.

* திரு. கே. ராஜாராம் : மாண்புமிகு அவைத் தலைவரவர்களே, விவசாயம் நமது நாட்டின் முதலெலும்பு போன்றது. நாட்டு மக்களில் பெரும்பாலோர், சுமார் 80 சதவிகிதத்தினர் கிராமங்களில்தான் வாழ்கிறார்கள். அவர்களுடைய முக்கிய தொழில் விவசாயம்தான். ஆகவே, எந்த அரசு வந்தாலும் விவசாயத்தில் அதிகக் கவனம் செலுத்த வேண்டிய அவசியமுள்ளது. இதையெல்லாம் அறிந்துதான், ஆட்சியில் உள்ளவர்கள், கிராமங்களிலேயுள்ள பஞ்சாயத்து யூனியன்கள் விவசாயத்தையும் இதுபோன்ற முக்கியத்துவமுடைய கல்வியையும், இந்த இரண்டு பொறுப்புக்களையும் மேற்கொண்டு செய்து அங்குள்ள குறைகளைப் போக்க வேண்டுமென்ற அளவுக்கு, இந்தியாவுக்கு வழிகாட்டியாக நமது மாநிலத்தில் இந்தத் திட்டத்தை அமுலுக்குக் கொண்டு வந்தோம். 1958-ம் வருஷச் சட்டத்தின் மூலம் இது அமுலுக்கு வந்தது. இந்தத் திட்டம் நல்ல முறையில் செயல்படுவது

4:40
பி. ப.

கண்டு உண்மையிலேயே நான் மகிழ்ச்சியடைகிறேன். எந்த நோக்கத்துடன் பஞ்சாயத்து யூனியன்களுக்கு இந்தப் பொறுப்பைக் கொடுத்தோமோ அந்த நோக்கம் நிறைவேறுவது கண்டு மகிழ்ச்சியடையாமல் இருக்க முடியாது. இதிலுள்ள குறைகளை அரசாங்கமும், அமைச்சரவர்களும் நேரடியாகக் கவனித்து, போக்கி வந்தால் இன்னும் கூட நல்ல முறையில் நாம் வெற்றியடைய முடியும். எனவே அதிலுள்ள குறைகளைப் போக்க வேண்டுமென்று தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

பல இடங்களில் விவசாயிகளுக்குப் பல குறைகள் இருக்கின்றன. கிணற்றைத் தோண்டும்போது, அவற்றில் கறும் பாறை வந்து விடுகிறது. எனவே அந்தக் கற்களை உடைத்து, தண்ணீரை மேலே கொண்டுவர முடியாமல் விவசாயிகள் கஷ்டப்படுகிறார்கள். இப்போது தரப்பட்டுள்ள கொள்கை விளக்கக் குறிப்பில் “Rock Blasting Unit” வாங்கிக் கொடுப்பதாகச் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. அது முக்கியமான விஷயம். அதை நிறைய வாங்கி அளிக்க வேண்டும். எல்லா இடங்களிலும் கிடைக்கும் படியாக, ஒவ்வொரு ஜில்லாவுக்கும் வாங்கிக் கொடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். அதேமாதிரி “போரிங்” போடுவதற்கும் ஏற்பாடு செய்ய வேண்டும். நவீன முறையில் துளைகள் போடுவதற்கு இயந்திரங்கள் வந்திருப்பதாகச் சொல்லுகிறார்கள். இதற்கு 38.87 லட்சம் ரூபாய் ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறது. “Rock Blasting Unit” க்காக 71.5 லட்சம் ரூபாய் ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறது. இது ஆரம்பக் கட்டமென்று நினைக்கிறேன். இது நமக்கு ரொம்பத் தேவை. நமது மாநிலமே விவசாயத்தை நம்பி வாழும் மாநிலம். விவசாயத்தை அஸ்திவாரமாகக் கொண்டு தொழில் நடத்தும் மாநிலம். எனவே இவைகளுக்காக அதிகப் பணத்தை ஒதுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.

வெகு நாட்களாக நாம் பேசி வரும் விஷயம் “Crop Insurance” ஆகும். எல்லா “Crop” களுக்கும் இந்தத் திட்டத்தைக் கொண்டு வர முடியவில்லையென்றாலும், முக்கியமான பயிர்களுக்கு இந்தத் திட்டத்தைக் கொண்டுவர வேண்டும். பயிர்கள் கெட்டுப்போனால், இரூபு ஒடிந்தது போல, விவசாயிகள் கஷ்டப்படுகிறார்கள். எனவே முக்கியமான பயிர்களாகிய நெல் பயிரையும், பருத்திப் பயிரையும் இந்த “Crop Insurance” திட்டத்தின் கீழ் கொண்டு வருவதற்கு ஏற்பாடு செய்ய வேண்டும். இந்த இரண்டும் பெரும் பணம் செலவழித்து விவசாயம் செய்யப்படுவதாகும். இந்த இரண்டையும் “Crop Insurance” திட்டத்தின் கீழ் முதலில் கொண்டுவந்துவிட்டால், மற்றப் பயிர்களை வருடத்திற்கு இரண்டு பயிர்களாக “Extension” கொடுத்துக் கொண்டுவரலாம். எனவே இதை இப்போதுள்ள அமைச்சரவர்கள் கவனிப்பார்களென்று நம்புகிறேன். பொதுவாக நாம் நெல் பயிரைப் பயிரிடுவதில் தான் அதிகமான கவனத்தைச் செலுத்துகிறோம். ஒன்றை மட்டும் இந்த நேரத்தில் தெளிவுபடுத்திக் கூற விரும்புகிறேன். நெல்லை மட்டும் விளைவிப்பதன் மூலம் நமது பசி, பஞ்சத்தை நீக்கி விட முடியாது. சோளம், கம்பு, வரகு, கேழ்வரகு, தினை, குதிரைவாலி

1973 மார்ச் 28]

[திரு. சே. ராஜாராம்]

போன்ற மற்ற தானியங்களையும் அதிகமாக விளைவிக்க வேண்டும். அப்போதுதான் நெல் விலையைக் குறைக்க முடியும். இல்லையென்றால் நெல் வேண்டுமென்றும், அரிசி வேண்டுமென்றும் மக்கள் சொல்வார்கள். இந்தத் தானியங்கள் நெல்லுக்குக் குறைந்தவையல்ல. கிராமங்களில் உள்ள மக்கள் இந்தத் தானியங்களை மிகவும் விரும்புவார்கள். இவைகளில் அதிக விளைச்சலைத் தரும் பயிர்களை—ஐ.ஆர். 8 போன்ற ரகங்களைப் போல, இந்தப் பயிர்களிலும்—உண்டு பண்ண வேண்டும். இப்போது சோளம், கம்பு ஆகியவற்றில் வந்திருக்கிறது. வரகு, கேழ்வரகு, தினை, குதிரைவாலி போன்ற மற்ற தானியங்களிலும் இவைகள் வர வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன். இதே போன்று பருப்பு வகைகளிலும் கவனம் செலுத்த வேண்டும். துவரம் பருப்பு, உளுத்தம் பருப்பு, பச்சைப் பயிறு பேற்றவைகள் குறைந்த அளவில்தான் விளைந்து கொண்டிருக்கின்றன. இவைகளையெல்லாம் அதிக அளவில் உற்பத்தி செய்வதற்கு அதிக கவனம் செலுத்த வேண்டும். பருத்தியைப் பற்றி அதிகமாகச் சொல்லத் தேவையில்லை. நமது மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. ரா. கிருஷ்ணசாமி நாயுடு அவர்களே அதைப்பற்றிச் சொல்லிவிட்டார்கள்.

விவசாயம் நன்றாக நடக்க வேண்டுமென்றால், ஏரிகளுக்கும், குளங்களுக்கும் தண்ணீர் வருகின்ற “சுபை சேனல்”ஐ நன்றாகத் துரு எடுத்து, ஆவன செய்ய வேண்டும். பல இடங்களில் இப்படி இருக்கிறது. மதுரை ஜில்லாவில்கூட இப்படியிருக்கும் இரண்டு குளங்களைப் பற்றி எழுதியிருக்கிறேன். மாவட்டக் கலெக்டரிடமும் சொல்வ்லிருக்கிறேன். அதிலே கவனம் செலுத்த வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

இப்போது விவசாயத்தைப் பற்றி நிறைய ரிசர்ச் செய்கிறார்கள். அதற்காக நிறைய பணம் செலவழிக்கிறார்கள். இந்த ரிசர்ச் செய்வதன் பலன், விவசாயிகளுக்கு, பஞ்சாயத்து யூனியன்கள் மூலமாகக் கிடைக்க ஆவன செய்ய வேண்டும். விவசாயிகளுக்கு ரிசர்ச் செய்வதன் பலன் உடனடியாகக் கிடைக்க வேண்டும். இல்லையென்றால் பிரயோசனம் இல்லை. உதாரணமாக நெல்லுக்கு இவ்வளவு தண்ணீர் தேவை என்றிருக்கிறது. இப்போது பார்ப்போமானால், நெல்லுக்கு எந்த அளவுக்குத் தண்ணீர் வேண்டுமென்று கேட்டால், 5 அங்குலம் அல்லது 6 அங்குலம் அளவுக்குக் குறையாமல் நிலங்களில் தண்ணீரை நிறுத்தி வைக்க வேண்டுமென்று விவசாயிகள் சொல்கிறார்கள். அதனால் அவர்களுக்கு நிறைய கஷ்டங்கள் ஏற்படுகின்றன. ஆனால் ரிசர்ச்சில் என்ன சொல்லுகிறார்கள் என்றால், காயக் காய தண்ணீர் பாய்ச்சிக் கொண்டிருந்தால், நல்ல பயன் கிடைக்கும் என்கிறார்கள். தண்ணீரை எப்படிக் கட்ட வேண்டுமென்று அவர்கள் குறித்த காலத்திலே விவசாயிகளுக்குச் சொன்னால், இன்னும் அதிகமான ஏக்கர்களுக்கு அந்தத் தண்ணீரைப் பாய்ச்சலாம். 100 ஏக்கர் அளவுக்குப் பாயும் தண்ணீரை, 120, 150 ஏக்கர்களுக்குப் பாய்ச்சலாம். எனவே ரிசர்ச் செய்வதால் ஏற்படும் பயனை உடனுக்குடன் விவசாயிகளுக்கு, பஞ்சாயத்து யூனியன்கள் மூலமாகத் தெரிவிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

கரும்பு சாகுபடி செய்யும் விவசாயிகள் அதிகமாகப் புகார்கள் சொல்கிறார்கள். மத்திய அரசின் கட்டுப்பாட்டிற்குள் கரும்பின் விலையும், சர்க்கரையின் விலையும் இருந்துகொண்டிருக்கிறது. அரியானு, உத்திரப் பிரதேசம் மாநிலங்களில் ஒரு டன் கரும்புக்கு 125 ரூபாய் கொடுக்கிறார்கள். ஆனால் தமிழ்நாட்டில் ஒரு டன் கரும்புக்கு 85 ரூபாய்தான் கொடுக்கப்படுகிறது. இங்கு இருக்கும் விவசாயிகள் ஏமாளிகள் அல்ல. இனியும் இதைப் பார்த்துச் சகித்துக் கொண்டிருக்க முடியாது.

அரியானாவில் ஒரு டன்னுக்கு 125 ரூபாய் கொடுக்கும்போது, இங்கு மட்டும் 85 ரூபாயென்று அமைச்சரவர்கள் ஏன் நிர்ணயிக்க வேண்டும்? அரசாங்கம் அதனுடைய கவனத்தையும், சாமர்த்தியத்தையும் இதில் காட்டவில்லை. இந்த மாநிலத்தின் விவசாயிகளுக்கு அரியானாவில் கொடுக்கும் விலையைப் போல் கொடுக்க வேண்டுமென்று மத்திய அரசை வற்புறுத்த வேண்டும். இல்லையென்றால், நாம் ஏன் 85 ரூபாய்க்கு விற்க வேண்டுமென்று கேட்கிறேன். சர்க்கரையை எல்லா இடங்களிலும் ஒரே விலைக்கு விற்கிறார்கள். அது மாதிரி கரும்புக்கும் ஒரே விலையை நிர்ணயிக்க வேண்டும். அவர்கள் சொல்லலாம், “Sugar Content” அங்கே அதிகமிருக்கிறதென்று. அது தப்பு. மதுரை மாவட்டத்தில் இருக்கக் கூடிய “Sugar Content” சர்க்கரைச் சத்து இந்தியாவிலேயே இல்லையென்று சொல்லப்படுகிறது. அது போக நமது விவசாயிகளைப் பற்றிக் கூட நான் சொன்னேன். விவசாயிகள் விவசாயத்தை மட்டும் நம்பி வாழமுடியாது. ஆகவே, சில தொழில்களை விவசாய இலாகா நிறுவுவது நல்லதென்று நினைக்கிறேன். கிராமங்களில் சிறு குடிசைத் தொழில்கள் இருந்தால் தான், அவர்கள் 12 மாதங்களும் பசியில்லாமல் வாழ முடியும். அவர்கள் விவசாயம் செய்யும் நேரம் போக, மீதியுள்ள நேரத்தில் குடிசைத் தொழில்கள் செய்து வாழ வழி வகைகளை வகுத்துக் கொடுக்க வேண்டும். கிராமங்களில் மின்சார வசதி கிடைக்கிறது. எனவே, அந்தந்த கிராமங்களில் இந்த மின்சார வசதியை உபயோகப்படுத்திக்கொண்டு சிறு தொழில்களை, கூட்டுறவு முறையில் செய்யலாம். கிராம மக்கள் விவசாயத்தை மட்டும் நம்பி வாழ முடியாது. நல்ல முறையில் அவர்கள் வாழ வேண்டுமென்றால், இதை விவசாய இலாகா கவனிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு, அமைகிறேன், வணக்கம்.

5-00

பி ப

மாண்புமிகு திரு. அ. பெ. தர்மலிங்கம் : மதிப்பிற்குரிய தலைவரவர்களே, இன்றைய தினம் இந்த வேளாண்மைத் துறை விவாதத்தில் கலந்துகொண்டு நல்ல கருத்துக்களை அளித்து மேலும் அந்தப் பணிக்கு ஊக்கம் அளிக்கின்ற வகையில் நல்ல பல கருத்துக்களைச் சொன்ன எதிர்க்கட்சித் தலைவர் அவர்களுக்கும், விவாதத்திலே கலந்துகொண்ட அத்தனை உறுப்பினர்களுக்கும் என்னுடைய நன்றியையும் வணக்கத்தையும் தெரிவித்துக்கொள்கின்றேன். பல்வேறு பிரச்சினைகளைப் பற்றி இங்கே பல நல்ல கருத்துக்களை யெல்லாம் எடுத்துச் சொன்னார்கள். சிறப்பாக, இன்றையதினம் தமிழ் நாட்டில் இருக்கின்ற உழவர் பெருமக்களுக்கும் அதற்காகப் பாடுபடுகின்ற அத்தனை பேர்களுக்கும் என்னுடைய பாராட்டு தலையும் நன்றியையும் தெரிவித்துக்கொள்ளக் கடமைப்பட்டிருக்கின்றேன். ஏனென்றால் ஆண்டுக்கு ஆண்டு குறைந்து வருகின்ற நிலப் பரப்பில்,

1973 மார்ச் 28]

[திரு. ஜி. தர்மலிங்கம்]

அதிகமான உற்பத்தியைப் பெருக்குகின்ற முயற்சியில் ஈடுபட்டிருக்கின்ற எல்லாப் பணியாளர்களுக்கும் என்னுடைய பாராட்டுதலைத் தெரிவித்துக் கொள்ளுகின்றேன். வேளாண்மைத் துறையில் இருக்கின்ற நிலங்கள் ஆண்டுக்கு ஆண்டு வீடுகளின் பெயராலும், தொழிற்சாலைகளின் பெயராலும், வேறு பலவற்றின் பெயராலும் குறைந்துகொண்டே வருகின்றன. அப்படிக் குறைக்கப்பட்டு வந்தாலும், ஆண்டுதோறும் உணவு உற்பத்தியை எந்த அளவுக்குப் பெருக்கி வருகின்றோம் என்பதை நீங்கள் பாராட்டியதிலிருந்து இங்கிருக்கும் மற்றவர்கள் தெரிந்துகொண்டிருப்பார்கள் என்று கருதுகின்றேன். பொதுவாக இப்போது விவசாயத் தொழிலில் ஈடுபட்டிருப்பவர்களுக்கு எவ்வளவு கஷ்டங்கள் இருக்கின்றன என்பதையெல்லாம் ஓரளவுக்கு உணர்ந்து அதைப் போக்கவேண்டுமென்பதற்காக இங்கே பல கருத்துக்கள் சொல்லப்பட்டன.

முதலாவதாக திரு. கணபதி அவர்கள் கூட்டுறவுத் துறையில் கடன் வாங்குவதைப் பற்றி ஏதோ ஆயிரம் ரூபாய் கடன் வாங்குவதற்கு 500 ரூபாய் செலவாகிறது என்று குறிப்பிட்டார்கள்.

மாண்புமிகு திரு. சி. பா. ஆதித்தனார் : தலைவரவர்களே, மாண்புமிகு அங்கத்தினர் திரு. கணபதி அவர்கள் பேசுகின்றபோது ஆயிரம் ரூபாய் கடன் வாங்க கூட்டுறவுத் துறையிலே ரூ. 500 வரை செலவு செய்ய வேண்டியதாக இருக்கின்றது என்று சொன்னார்கள். கூட்டுறவுத் துறையிலே பல வகையான வங்கிகள் இருக்கின்றன. அர்பன் பாங்கி—அது நகரத்தில் கடன் கொடுப்பது, அல்லது கிராம நாணய சங்கம்—அது கிராமத்தில் பணம் கொடுப்பது. பொதுவாக ஆயிரம் ரூபாய் என்ற அளவிலே கடன் கொடுப்பது அர்பன் பாங்கியாக இருக்க வேண்டும் அல்லது அக்ரிகல்சரல் பாங்கியாக இருக்க வேண்டும்; இல்லையென்றால் கிராம நாணய சங்கமாக இருக்க வேண்டும். (குறுக்கீடு) இதில் 500 ரூபாய் எதற்காகச் செலவு செய்தீர்கள்? அதைத்தான் நான் கேட்க விரும்புகிறேன். நான் அதைத் தெரிந்துகொண்டால் வேண்டிய நடவடிக்கைகள் எடுக்க முடியும். 500 ரூபாய் எதற்காகச் செலவு? எந்தக் கிராம நாணயச் சங்கத்திலே அல்லது எந்த அர்பன் பாங்கியிலே கொடுத்தீர்கள்? என்சுமாகக் கொடுத்தீர்களா? அல்லது வேறு எதற்காகக் கொடுத்தீர்கள் என்று தெரிந்தால், அதை மாற்றி சீர்திருத்தம் செய்ய பெரும் வசதியாக இருக்கும் என்பதற்காக அந்த விவரத்தைக் கேட்கிறேன்.

திரு. ஜி. சுவாமிநாதன் : எனக்காகத் திரு. கணபதி அவர்கள் அந்தக் கேள்வியைக் கேட்டாகளா. நான் சொல்கிறேன் அதற்குக் காரணம். இந்தக் கருத்தை இன்றையதினம் என்னால் பேச இயலாது என்ற நிலை ஏற்பட்டதால், அவர்களிடத்திலே சொல்லி இந்த அவையிலே சொல்லும் படி நான் அவர்களுக்குச் சொன்னேன். ஆகவே அந்தக் கருத்தை அவர்கள் சொன்னார்கள். அந்தக் கருத்தைச் சொல்லுவதற்குக் காரணம் (குறுக்கீடுகள்) இல்லையெனில், அவர்களுக்கு முழு விவரம் தெரியாது. அப்போது கூட்டுறவு அமைச்சர் அவர்கள் இருந்திருந்தால், அவர்கள் பதில் சொல்லியிருப்பார்கள். அவர்களுடைய துறையைச் சேர்ந்த விஷயம். அவர்கள் கேட்டதனாலே, நான் அந்தக் கருத்தை அவர்களிடத்திலே சொன்னதனாலே, நான் அதற்குப் பதில் சொல்ல என்னை அனுமதிக்க

[திரு. ஜி. சுவாமிநாதன்]

[1973 மார்ச் 28]

வேண்டும். அது ஒரு முக்கியமான காரணம். விவசாயக் கூலிகளுக்கு அவர்களுடைய உழைப்புக்கேற்ற ஊதியம் நம்முடைய மாநிலத்திலே இல்லை என்பதற்காக மினிமம் வேஜஸ் கமிட்டி என்ற பெயரால், ஒரு கமிட்டி போட்டார்கள். அந்த அடிப்படையிலே நம்முடைய அரசாங்கம் போட்ட 4 பேரிலே நானும் ஒருவனாக இருக்கின்றேன். அந்த உறுப்பினர்களுடைய தலைவராக திரு கார்த்திகேயன் அவர்கள் இருக்கின்றார்கள். நான் கிட்டத்தட்ட 4 மாவட்டங்களுக்குப் போனேன். தஞ்சை மாவட்டம், திருச்சி மாவட்டம், கோவை மாவட்டம், சேலம் மாவட்டம் ஆகிய பல மாவட்டங்களுக்கு அந்தக் கமிட்டி சென்றது. அந்தக் கமிட்டியின் உறுப்பினனாக நான் சென்ற பல இடங்களிலே என்னிடத்திலே நேரடியாகக் கொடுக்கப்பட்ட புகார்கள் பற்றி எனக்கு நினைவிருக்கிறது. குறிப்பாகக் கூடச் சொல்கிறேன். தஞ்சை அருகிலே கந்தர்வகோட்டை பிரைமரி வங்கியிலிருந்து நிலத்திற்கு வேண்டிய செலவு செய்வதற்கு கடன் வாங்குவதற்குப் போகிறபோது ஒரு ஆயிரத்திற்கு 500 ரூபாய் வரையிலே அதற்காக லஞ்சம் கொடுக்க வேண்டியிருக்கிறது என்று கூறினார் ஒருவர். அங்கு இருக்கின்ற அதிகாரிகளுக்கு, அங்கு இருக்கின்ற கூட்டுறவுச் சங்கங்களிலே யார் கடன் வழங்க அதிகாரம் பெற்றிருக்கின்றாரோ அவருக்குத்தான் அந்த மாதிரிப் பணம் லஞ்சமாகக் கொடுக்க வேண்டியதாக இருக்கின்றது என்ற கருத்தை கமிட்டியின் முன்பு, ஒரு இடத்திலே இல்லை, தமிழகத்திலேயுள்ள பல இடங்களிலே பல மாவட்டங்களிலே சொன்னார்கள். அதனுடைய குறிப்புகள் வந்திருக்குமானால், அந்தக் குறிப்பு களைக்கூட அமைச்சர் அவர்களிடத்திலே கொடுக்கத் தயாராக இருக்கின்றேன் என்ற கருத்தைச் சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. சி. பா. ஆதித்தனார் : அங்கத்தினர் திரு. சுவாமிநாதன் அவர்கள் ஆயிரம் ரூபாய் கடன் வாங்குவதற்கு 500 ரூபாய் செலவு செய்ய வேண்டியிருக்கின்றது என்று சொன்னார்கள். அவர்கள் ஏதோ செலவு என்று சொல்லியிருக்கிறார்களே அதிலே உள்ளபடியே ஏதோ லஞ்சம் என்ற கருத்து இருக்கின்றது. செலவு என்று ஒரு வார்த்தையைச் சொன்னார்கள். அப்புறம் நிலவள வங்கி என்று சொன்னார்கள். நிலவள வங்கி ஆயிரம் ரூபாய் கடன் கொடுப்பதில்லை. ஆனால் ஆயிரம் ரூபாய் வாங்க 500 ரூபாய் செலவு செய்யவேண்டியிருக்கின்றது என்கிறார். அப்படி என்றால் அர்பன் பாங்கியிலாவது இருக்க வேண்டும் அல்லது கிராம நாணய சங்கமாகவாவது இருக்க வேண்டும். யாருக்குக் கொடுத்தீர்கள் ?

திரு. ஜி. சுவாமிநாதன் : அவசரத்திற்குக் கொடுக்க வேண்டியிருக்கின்றது. அதிகாரிகளுக்குக் கொடுக்க வேண்டியிருக்கிறது என்று அவர்கள் சொன்னார்கள். கடன் வாங்க அவர்கள் கணக்குப்பிள்ளையிடம் சர்ட்டிபிகேட் வாங்குவதிலிருந்து, அதிகாரிகள் வரையிலே இவ்வளவு பணம் என்று கொடுக்க வேண்டியிருக்கிறது என்று சொன்னார்கள்.

மாண்புமிகு திரு. சி. பா. ஆதித்தனார் : கணக்குப்பிள்ளையிலிருந்து செலவாகின்றது என்று சொன்னார்கள். கூட்டுறவுத் துறையில் கடன் வாங்குவதற்கு ஏன் கணக்குப்பிள்ளைக்குப் பணத்தைக் கொடுத்தீர்கள் ? தெரியாத்தனமாக கணக்குப்பிள்ளையிடத்தில் பணத்தைக் கொடுத்து இவ்

1973 மார்ச் 28]

[திரு. அ. பெ. ஆதித்தனா]

வாறு செலவு செய்திருக்கிறார்கள். நீங்கள் எல்லாம் இருந்தும் அந்த கிராமத்திலே இருக்கப்பட்டவர்கள் இப்படிப்பட்ட தவறுகளைச் செய்யவிட்டிருக்கிறீர்கள். அது சரியல்ல. கணக்குப் பிள்ளைகள் ரெவின்யூ டிபார்ட்மென்டைச் சேர்ந்தவர்கள்.

திரு ஜி. சுவாமிநாதன் : கூட்டுறவுச் சங்கத்திலே கடன் வாங்காமல் எதற்காக வெளியாரிடத்திலே அதிக வட்டிக்குக் கடன் வாங்க வேண்டும் என்று விவசாயிகளிடத்திலே நான் கேட்டபோது அவர்கள் அவ்வளவு புகார்களையும் கொடுத்தார்கள்.

மாற்றுத் தலைவர் (திரு அய்யனன் அம்பலம்) : முதலில் அமைச்சர் அவர்கள் பேசட்டும். சட்டமன்றத் தலைவர் அவர்கள் ஐந்தரை மணிக்குள் முடிக்க வேண்டுமென்று சொல்லியிருக்கிறார்கள்.

மாண்புமிகு திரு அ. பெ. தர்மலிங்கம் : தலைவரவர்களே, இப்போது விவசாயிகளுக்கு எப்படியெப்படித் தொல்லைகள் எல்லாம் ஏற்படுகின்றன என்பது பற்றியும் இங்கே நீங்கள் கண்டிருக்கின்றீர்கள். கொண்ட இலட்சியமாகிய உற்பத்தியைப் பெருக்குவதிலே எவ்வளவு இடர்பாடுகள் வந்தாலும், அவைகளையெல்லாம் பொருட்படுத்தாது, அவைகளிலே முன்னேற்றத்தையும் காட்டுவோம் என்ற ரீதியிலே இன்றையதினம் இந்தத் துறை பணியாற்றிக்கொண்டிருக்கின்றது. பொதுவாக இந்த விவாதத்திலே கலந்துகொண்டவர்கள் பல்வேறு கருத்துக்களை எடுத்துச் சொன்னார்கள். முதலாவதாக, இந்த வேளாண்மைத் துறைக்கு உறுதுணையாக இருக்கின்ற பிற துறைகளுக்கும் அந்தத் துறைகளைச் சேர்ந்த பணியாளர்களுக்கும் என்னுடைய பாராட்டுதல்களைத் தெரிவித்துக்கொள்ளுகிறேன். இன்றையதினம் தமிழக அரசு எடுத்துக்கொண்டிருக்கின்ற சிறப்புத் திட்டங்களையெல்லாம் விளக்கமாகச் சொல்லியிருக்கின்றேன். அவைகளையெல்லாம் பற்றித் தனித்தனியாக எடுத்துச் சொல்லத் தென்றால் இப்போது காலம் அதிகமாகிவிடும்.

மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் ஒரு சில நல்ல கருத்துக்களை இங்கே எடுத்துச் சொன்னார்கள். விவசாயிகள் தரமான விதைகளை உபயோகிக்க வேண்டும் என்பதையும் அந்த விதைகள் அவர்களுக்குச் சீரான முறையில் கொடுக்கப்பட வேண்டும் என்பதையும் இங்கே எடுத்துச் சொன்னார்கள். நான் நிச்சயமாகச் சொல்லுகின்றேன். தரமான விதைகளை 'சர்டிபை' செய்து, ஏற்றவை என்ற நற்சான்றுகள் பெற்றுத்தான் விதைகளைத் தர கவண்டுமென்று நாங்கள் ஒன்றியத்திற்கும் மற்றும் சம்பந்தப்பட்ட அதிகாரிகளுக்கும் ஆணைகள் பிறப்பித்திருக்கின்றோம். மாண்புமிகு எதிர்க்கட்சித் தலைவரவர்கள் நேரடியாகப் பார்த்தால் நல்லது என்று சொன்னார்கள். கூடுமான வரையில் நாளை அவைகளையெல்லாம் கவனித்துக்கொள்கின்றேன். வேளாண்மைத் துறை அதிகாரிகளும் அதிலே மிகவும் கண்ணுங்கருத்துமாக இருக்கிறார்கள். இன்றையதினம் எங்காவது முளைக்காத விதைகள் இருக்குமானால், உடனடியாக நடவடிக்கைகள் எடுக்கப்படுகின்றன என்பதை நான் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

அடுத்து, பருத்தியைப் பற்றிச் சொன்னார்கள். பெருமதிப்பிற்குரிய பெரியவர் திரு ரா. கிருஷ்ணசாமி நாயுடு அவர்கள் டி.ஆர்.எஸ். 72 பருத்தி தஞ்சை மாவட்டத்திலே செய்யப்பட்டு கோடைப் பயிர் சரியான விலை போகாததினாலே அது நிறுத்தப்பட்டுவிட்டதாக திரு கணபதி அவர்கள் குறிப்பிட்டதற்கு எவ்வளவு கொடுத்தாலும் நான் வாங்கிக்கொள் கின்றேன் என்று அன்றைக்கு அவர்களே சொன்னார்கள். சென்ற ஆண்டு டி.ஆர்.எஸ். 72 பருத்தி 10 ஆயிரம் ஏக்கரில் பருத்தி சாகுபடித் திட்டம் ஒன்றை தஞ்சையில் கொண்டுவந்த நேரத்தில் சரியான விலைக்கு விற்கப்படாத காரணத்தால் இந்த ஆண்டு அதைக் கூட நிறுத்திவிட் டார்கள் என்று சொன்னார்கள். ஆனால், எப்படியும் அதையும் வாங்கிக் கொள்ளுகிறோம், நீங்கள் கவலைப்பட வேண்டாம் என்று அவர்களிடத்தில் ஒரு உறுதியளித்த இந்த ஆண்டும் அதை நீங்கள் விவசாயம் செய்யுங்கள் என்று கேட்டோம். அதற்கிடையிலே மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு தாமோதரன் சொன்னதுபோல், நாம் எவ்வளவுதான் அரிசி உற்பத்தி யைப் பெருக்கித் தன்னிறைவு பெற்றாலும் பருப்பு வகையில் தன்னிறைவு பெறவில்லையே என்ற காரணத்தாலே, இந்த ஆண்டு தஞ்சை மாவட்டத்திலே ஏறத்தாழ 5 லட்சத்துக்கு மேற்பட்ட ஏக்கர்களில் தீவிர பருப்புச் சாகுபடித் திட்டத்தைச் செயல்படுத்தி இன்றையதினம் அது சிறப்பான முறையில் நடைபெற்று வருகிறது என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்ளுகிறேன்.

5. 10.
பி. ப-

அதைப்போலவே ஒரு தீவிர சாகுபடித் திட்டத்தின் மூலமாக இன்றைய தினம் சென்ற ஆண்டைவிட அதிகமான அளவு பருத்தி உற்பத்தியைப் பெருக்க முடியும் என்ற நோக்கத்தோடு செயல்பட்டு வருவதை நீங்கள் இந்தக் குறிப்பில் பார்த்திருப்பீர்கள். இந்தப் புத்தகத்தில் பார்ப்பதை விட, போகிற இடங்களில் எல்லாம் அந்தப் பசுமையைப் பார்ப்பதிலிருந்து பசுமைப் புரட்சி எவ்வளவு தீவிரமாக நடைபெற்று வருகிறது என்பதை நீங்கள் நன்றாக அறிவீர்கள். ஏனென்றால் புத்தகத்திலே திட்டத்தைக் கொடுக்கலாம். ஆனால் கொடுக்கப்படுகிற திட்டத்தைப் பார்க்கிற வாய்ப்பை நீங்கள் பெற்றிருக்கிறீர்கள். சென்ற ஆண்டு போட்ட திட்டம் 72.2 என்ற அளவிற்கு இருந்து, அது நிறைவேறுமா நிறைவேறுதா என்று

அன்றையதினம் சொன்னார்கள். ஆனால் இன்றையதினம் நிறைவேற்றப் பட்டிருக்கிறது. அதைப் போலவே 79 லட்சம் டன்னாக உற்பத்தியைப் பெருக்க முடியும் என்ற திட்டத்தை இந்த ஆண்டு போட்டிருக்கிறோம். சென்ற ஆண்டு அரிசி 55 லட்சம் டன்னாக இருந்தது இந்த ஆண்டு 59 லட்சம் டன் என்ற அளவுக்கு உயர திட்டம் தயாரிக்கப்பட்டிருக்கிறது. சிறு தானியங்கள் 15.10 லட்சம் டன் என்ற நிலைமையை மாற்றி 17.50 லட்சம் டன் என்ற அளவுக்கு உயர்த்த முடியும் என்று திட்டம் வகுக்கப் பட்டிருக்கிறது. பருப்பு வகைகள் 1.92 லட்சம் டன்னாக இருந்ததை மாற்றி 2.50 லட்சம் என்ற அளவுக்கு திட்டம் தயாரிக்கப்பட்டிருக்கிறது.

மேலும் பருப்பு வகைகளைப் பெருக்குவதற்கு இந்த ஆண்டு தீவிரத் திட்டத்தைச் செயல்படுத்தி வருகிறோம் என்பதை நான் தெரிவித்துக் கொள்ளுகிறேன். அதைப் போல மதிப்புக்குரிய திரு. டி. வி. நாராயண சாமி அவர்கள் இங்கே விளம்பரம் செய்ய வேண்டுமென்று சொன்னார்கள். இப்போது எங்கு பார்த்தாலும் எங்களுடைய விளம்பரம் தான் அதிகமாக விருக்கும் என்று கருதுகிறேன். ஏனென்றால் மற்ற விளம்பரங்களைவிட எந்தச் சாலையில் நடந்து சென்றாலும், அல்லது காரில் சென்றாலும்கூட

1973 மார்ச் 26]

[திரு. அ. பெ. தர்மலிங்கம்]

பக்கத்தில் திரும்பிப் பார்த்தீர்களேயானால், பசுமைப் புரட்சி, அமோக விளைச்சல் ஐ.ஆர். 8, ஐ.ஆர். 20, சன்ன ரக அரிசி, இன்ன இன்ன பருவங்களில் இன்ன இன்ன பயிர்கள் செய்ய வேண்டும், இடையே ஊரு பயிராக பருப்பு உற்பத்தியைப் பெருக்குங்கள், இன்ன வகைகளைச் செய்யுங்கள் என்றெல்லாம் ஆங்காங்கே சுவரொட்டிகள் இருப்பதையும் ஆங்காங்கே விளம்பரம் செய்யப்படுவதையும் நீங்கள் பார்த்திருப்பீர்கள். அது மாத்திரம் அல்ல, ஒவ்வொரு கிராமத்திலும் விளம்பரம் செய்வதற்காக பல நடனக் காட்சிகளும் சினிமாப் படக் காட்சிகளும் கூட நடத்தி அதற்கு நல்ல வரவேற்பு இருக்கிறது. அது மாத்திரம் போதாது என்று சொல்லி, சினிமாப் படம் ஒன்றைத் தயாரித்து, எந்தப் பயிரை எந்தப் பருவத்தில் எப்படி நடுவது, நடத்தற்குப் பிறகு எப்படிக் காப்பது என்ற முறையில் ஒரு சினிமாப் படம் தயாரிக்கப்பட்டு, அது அடுத்த மாதம் அல்லது ஜூன் மாதத்தில் வெளிவர இருக்கிறது என்பதையும் தெரிவித்துக் கொள்ளுகிறேன்.

அதைப் போலவே திரு. அய்யனன் அம்பலம் ஊராட்சி ஒன்றியங்களின் பணிகள் பற்றிச் சொன்னார்கள். மாண்புமிகு எதிர்க்கட்சித் தலைவர் குறிப்பிட்டது போல், இன்றையதினம் வேளாண்மைத் துறைக்கு மூல காரணமாக இருப்பவர்கள் விவசாயப் பெருமக்கள் மட்டுமல்ல; அவர்களுக்கு உறுதுணையாக ஊராட்சி ஒன்றியங்கள் சிறந்த முறையில் ஒத்தாசை அளித்து வருகின்றன. இணைந்து பணியாற்றுகிற காரணத்தால், இன்றையதினம் நல்ல முறையில் செயல்பட்டு வருகின்றன. அவர்கள் தென்னந் தோப்பைப்பற்றிக் குறிப்பிடுகிறபோது, கிழக்கு ராமநாத புரத்தை விட்டுவிட்டதாகக் குறிப்பிட்டார்கள். கிழக்கு ராமநாதபுரத்தை விட்டு விடவில்லை. ஏற்கெனவே அந்தத் திட்டம் செயல்படுத்தப்பட்டு வருகிறது. ஆனால் இப்போது கிழக்கு ராமநாதபுர மாவட்டத்தில் தென்னை வளர்ப்புத் திட்டம் நிலமற்ற ஏழைகள் குடும்பத்தினரையும் இலங்கை அகதிகளையும் குடியமர்த்துவதற்காக நடத்தப்பட்டு வருகிறது. இத்திட்டத்தின் மூலம் ஒவ்வொருவருக்கும் மூன்று முதல் ஐந்து ஏக்கர் நிலம் ஒதுக்கப்பட்டு கொடுக்கப்படுகிறது. கடன் உதவி அளிப்பதன் மூலம் அவர்கள் தென்னை பயிரிடுவதை மேற்கொள்ளுகிறார்கள். 1973-74-ஆம் ஆண்டு இத்திட்டம் தொடர்ந்து செயல்படும். இத்திட்டத்தின்கீழ் செயல்புரியும் தென்னங்கன்று வளர்ப்புப் பண்ணைகள் ஆண்டுதோறும் 1.2 லட்சம் கன்றுகள் உற்பத்தி செய்யும். இப்படி சென்ற ஆண்டு நடைபெற்றுக் கொண்டிருந்தது. இந்த ஆண்டும் நடைபெறுகிறது. ஆனால் ஏற்கெனவே செயல்பட்டு வந்த திட்டம் நிறுத்தப்பட்டுவிட்டது என்று அவர்கள் கருதுகிற வகையில், “நீலகிரி, கிழக்கு ராமநாதபுரம் நீங்கலாக” என்று இருக்கிறது. அதற்குக் கொடுக்கப்பட்டது போக பாக்கி இந்த ஆண்டு இந்தத் திட்டம் செயல்படுத்தப்பட்டு வருகிறது என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்ளுகிறேன்.

மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. பொன்னுவேலு: அவர்கள் சில கருத்துக்களை எடுத்துச் சொன்னார்கள். ஒழுங்குமுறை விற்பனைக் கூடங்களைப் பற்றி ஏன் இந்தப் பயிர் மட்டுமிருக்கிறது, இதை எல்லாம் ஏன் சேர்க்கவில்லையென்று சொன்னார்கள். இதற்குக் கட்டாயம் என்று சட்டங்கள் இயற்றப்பட்டிருக்கின்றன. அவர்களுக்குத் தெரியும். ஆனால் ஒரு சில

[திரு. அ. பெ. தர்மலிங்கம்]

[1973 மார்ச் 28]

வியாபாரிகள் தங்களுடைய பொருள்களை அங்கே கொண்டுவந்து விற்பதற்கு அச்சப்படுகிறார்கள். அல்லது ஏற்கெனவே பட்ட கடனுக்குப் பயந்து கொண்டிருக்கிறார்கள்.

திரு. டி. கே. பொன்னுவேலு: அவர்கள், ஏன் கொண்டு வருவதில்லை? நம் முறைகளில் பல குறைகள் இருக்கின்றன.

மாண்புமிகு திரு. அ. பெ. தர்மலிங்கம்: மதிப்புக்குரிய உறுப்பினர் திரு. பொன்னுவேலு ஒழுங்குமுறை விற்பனைக் கூடத்தில் ஒரு இயக்குநராக இருக்கிறார் என்று கருதுகிறேன். அவர்கள் அந்தக் குறைபாடுகளைப் போக்குவதற்கு முயற்சி எடுத்துக் கொள்ளுவார்களேயானால், நிச்சயமாக நான் அவர்களுக்குத் துணை செய்வேன். இன்னொன்று சொல்லுகிறேன். விளம்பரம் தேவை என்றார்களே, அதைப் போலவே இப்போது ஒவ்வொரு ஒழுங்குமுறை விற்பனைக் கூடத்திலும் சரியான எடை, சரியான விலை, குறித்த காலத்தில் கொடுக்கப்படும் என்பதை விளம்பரம் செய்யத்தக்க அளவுக்கு ஒவ்வொரு வசதியுள்ள ஒழுங்குமுறை விற்பனைக் கூடத்திற்கும் ஒரு “வான்” வாங்குவதற்கு சமீபத்தில் அரசாங்கம் அனுமதி அளித்திருக்கிறது என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்ளுகிறேன். “வாட்டர் மேனேஜ்மெண்டு ஸ்கீம்” பூண்டியில் இருப்பதைப் பற்றிச் சொன்னார்கள். மாண்புமிகு எதிர்க்கட்சித் தலைவர் அவர்களும் இங்கே குறிப்பிட்டார்கள். வாட்டர் மேனேஜ்மெண்டு பற்றி இப்போது நான் சொல்லுவதற்கு முன்னால், நான் அடிக்கடி சொல்லுவது போல், “எரினும் நன்றான் எருவிடுதல், நட்பின் நீரினும் அதன் காப்பு” என்று வள்ளுவர் கூறியதற்கொப்ப, இன்றையதினம் கிடைக்கிற நீரை நல்ல முறையில் பயன்படுத்த வேண்டும். அதுவும் தஞ்சை மாவட்டத்திற்கும் திருச்சி மாவட்டத்திற்கும் சோதனைக்கு மேல் சோதனையாக, பயிரில் பூச்சி விழுவது போல், அடிக்கடி வந்து கொண்டிருக்கிறது. அதை நிரந்தரமாகப் போக்குவதற்கு இன்றையதினம் பல்வேறு திட்டங்கள் தீட்டி வருகிறோம். இன்றையதினம் ஆடுதறையிலும், பட்டுக்கோட்டையிலும், எதிர்க்கட்சித் தலைவர் குறிப்பிட்டது போல், 30 நாள் பயிருக்கு எவ்வளவு கட்ட வேண்டும், 10 நாள் பயிருக்கு எவ்வளவு கட்ட வேண்டும், 60 நாள் பயிருக்கு எவ்வளவு கட்ட வேண்டும், அறுவடை சமயத்தில் எவ்வளவு கட்ட வேண்டும் என்று வாட்டர் மேனேஜ்மெண்டு ஸ்கீம் நடந்துகொண்டிருக்கிறது. விரைவில் அதன் முடிவுகள் தமிழ் நாடு பூராவும் தெரிவிக்கப்படும். ஏனென்றால் புஞ்செய்ப் பயிருக்கும் அந்தத் திட்டத்தை எப்படி விஸ்தரிப்பது என்று நினைத்துக்கொண்டிருக்கிறோம். மதிப்புக்குரிய திரு. தாமோதரன் அவர்கள் நாம் எல்லாம் அதிகமாக புஞ்செய் தானியம் விளைவிப்பது பெரும் கடமையாகும் என்று குறிப்பிட்டார்கள். உண்மையிலே அவர்கள் சொன்னதை நான் பாராட்டக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். அதைப் போலவே விற்பனை செய்வதற்கு அந்தப் பொருள்களோடு இணைந்த தொழில்களும் வேண்டுமென்று எதிர்க்கட்சித் தலைவர் அவர்களும் திரு. தாமோதரன் அவர்களும் குறிப்பிட்டார்கள். அதற்காக இப்போது இண்டஸ்டிரியல் புரொடக்ஷிவிடி கவுன்சில் இருப்பது போல், விவசாயத் துறையிலும் சமீபத்தில் புரொடக்ஷிவிடி கமிட்டி ஒன்றை நியமித்திருக்கிறோம். உற்பத்தி செய்யப்படுகிற பொருள்களுடன் இணைந்த சிறு தொழில்கள் என்ன செய்யலாம் என்பதை ஆராய்வதற்கு அந்தக்

1973 மார்ச் 28]

[திரு. அ. பெ. தர்மலிங்கம்]

குழு அமைக்கப்பட்டு அதன் கருத்துக்கள் தெரிவிக்கப்பட்ட பின், மற்ற பல திட்டங்களையும் உருவாக்குவதற்கும் அது சமீபத்தில் அமைக்கப் பட்டிருக்கிறது. பொதுவாக சோளத்திலிருந்து குளுகோஸ் தயாரிக்கலாம் என்று சொல்கிறார்கள். இப்போது அக்ரோ இண்டஸ்ட்ரீஸ் கார்ப்பரேஷன் பல திட்டங்களைச் செயல்படுத்தி வருகிறது. பூச்சி மருந்துகளை அவர்களே தயாரித்துக் கொடுக்கிறார்கள். அதைப் போலவே இயந்திரங்களின் மூலமாக என்ன செய்ய முடியுமோ, அது அவர்கள் மூலமாக வழங்கப் படுகிறது. அதைப் போலவே இதைச் செய்யவும் அவர்களிடத்தில் விடப் பட்டிருக்கிறது. “அக்ரோ இண்டஸ்ட்ரீஸ் கார்ப்பரேஷன்” செயலாற்று வதில் இன்றையதினம் பல பொருள்கள் வீணாக்கப்படுகின்றன. இப் போது குடுமியாமலையில் அண்ணா பண்ணையில் தக்காளியிலிருந்து விதையை எடுத்துவிட்டு தக்காளியை வீணாக்கி ஏறிந்து விடுகிறார்கள். நான் சமீபத்தில், அந்த தக்காளியிலிருந்து ஜெல், ஜாம் செய்வதற்கு ஒரு திட்டம் தயாரிக்க வேண்டுமென்று சொல்லி அவர்கள் இப்போது அதற்கான ஏற்பாட்டைச் செய்துகொண்டிருக்கிறார்கள். இந்த புரொடக்ஷிவிடி கவுன்சில் சொல்லக்கூடிய நல்ல கருத்துக்களைக் கேட்டு சிறு சிறு தொழில்களை விரைவாகச் செய்வதற்கு வேண்டிய ஏற்பாடு களைச் செய்ய இருக்கிறோம் என்பதையும் தெரிவித்துக்கொள்ளுகிறேன். அதைப் போல பெரியவர் திரு. கிருஷ்ணசாமி நாயுடு அவர்கள் “டேஷ் நைட்” என்றால் என்ன என்று கேட்டார்கள். இண்டோ ஜெர்மன் நீலகிரிஸ் பிராஜெக்ட்டின் கீழ் உருளைக் கிழங்கைப்பற்றி நீலகிரியில் ஆராய்ச்சி நடத்தப்பட்டது. அங்கே “கோல்டன் நெமட்டோ” என்று பொன்னிறப் புழு ஒன்று வயலில் தங்கிவிடுகிறது. அது ஒரு வயலில் வந்துவிடுமேயானால், அதை 20 ஆண்டுகளுக்குப் போக்கமுடிவதில்லை. அதற்காக ஜெர்மனியிலிருந்து “டேஷ் நைட்” என்று ஒரு வகையான மருந்து அனுப்பப்படுகிறது. அதை 2, 3, 4 முறை தெளிக்க வேண்டி யிருக்கிறது. அப்படித் தெளித்தால்தான் அந்தப் புழு ஏறக்குறைய இரண்டு ஆண்டுகளில் செத்துப் போய்விடுகின்றது. அப்படியிருந்தாலும் அந்த உருளைக் கிழங்கை கீழே கொண்டுவர வேண்டாம் என்று சொல்லி இப்போது கொடைக்கானலிலும் வேறு பகுதிகளிலும் வேறு வகையான உருளைக் கிழங்கைப் பயிரிடச் சொல்லுகிறோம். ஏனென்றால் அந்தப் புழு வந்துவிட்டால் 20 வருஷங்களுக்குப் போகாது, “டேஷ் நைட்டை” பயன்படுத்துவதால் அந்தப் புழுக்கள் செத்துவிடுகின்றன என்று சொல்லுகிறார்கள். நான் அடிக்கடி சொல்லுவது போல் பிச்சைக்காரன் சோற்றில் சனீஸ்வரன் புகுந்தான் என்ற ஒரு பழமொழி உண்டு. அதைப் போல் ஜெர்மனியிலிருந்து இலவசமாகக் கொடுக்கிறார்கள். ஜெர்மனியில் இருப்பவர்கள் இங்கேயிருக்கிற விவசாயிகளின் பேரில் பரிதாபப்பட்டு “டேஷ் நைட்” இலவசமாகக் கொடுக்கிறார்கள். ஆனால் மத்திய அரசு அதற்கு ஒரு டேடி, ஒரு வரி, விதிக்கிறார்கள். பி.ப. சென்ற மூன்று ஆண்டுகளில் ஏறத்தாழ 58 லட்ச ரூபாய் தமிழக 5-20 அரசு அதற்கு வரியாகக் கொடுத்திருக்கிறது. சமீபத்திலே நான் மதிப்புக்குரிய திரு. ஷிண்டே அவர்களிடத்தில் உரங்களைப்பற்றிப் பேசச் சென்றபோது, அவர்களிடத்தில் இதையே சொன்னேன். “பிச்சைக் காரன் சோற்றில் சனீஸ்வரன் புகுந்த மாதிரி” அவர்கள் வந்து நம்முடைய நிலைமையைப் பார்த்துக்கொடுக்கின்றார்கள். ஏழை

[திரு. அ. பெ. தர்மலிங்கம்]

[1963 மார்ச் 28]

விவசாயிகளுக்குக் கொடுக்கின்றார்கள். ஆனால் 58 லட்ச ரூபாய், இப்பொழுது ரூ. 14 லட்சம் என்கிறார்கள், ஆக 72 லட்ச ரூபாய் கொடுக்க வேண்டியிருக்கிறது. தயவுசெய்து அது கூடாது என்றேன். அவர்கள் சொன்னார்கள் இந்தப் போர்வையில் ஏதேதோ வந்துவிடும் என்பதற்காக இருக்கிறது என்று. இல்லை, இது விவசாயிகளுக்காகவே கொடுக்கப்படுகிறது, இதை நீங்கள் போக்கியே தீர வேண்டும் என்று அவர்களிடத்திலே சொன்னேன்.

அது மாத்திரமல்ல. இப்பொழுது அந்தப் பகுதியிலே இருக்கிற ஏழை விவசாயிகளுக்கு அம்மோனியம் சல்பேட் இல்லை என்ற விஷயத்தைப் பேசியபோது, ஜெர்மனியைச் சேர்ந்த நிபுணர்கள் இதைக் கேட்டுச் சென்று, ஒரு 12,000 டன் அம்மோனியம் சல்பேட்டை இலவசமாக வழங்கியிருக்கிறார்கள். அதற்கும் வரி போட்டு விபாதிகள் என்று சொல்லிவிட்டு வந்திருக்கிறேன். நான் இதைக் குறிப்பிடுவதற்குக் காரணம் பல நல்ல பொருள்கள் விவசாயிகளுக்காகக் கொடுக்கப்படுகின்றன. ஆனால் வரியின் மூலம் தமிழக அரசு பல லட்சக்கணக்கான ரூபாயைக் கொடுக்க வேண்டியிருக்கிறது என்பதற்காகத்தான் குறிப்பிடுகிறேன்.

அதைப் போலவே, புன்செய் நிலங்களைப் பற்றி மதிப்புக்குரிய எதிர்க்கட்சித் தலைவர் அவர்கள் சொன்னார்கள். “புன்செய் விளையின் பஞ்சம் போம்” என்ற பழமொழியே உண்டு. புன்செய் விளைந்தால் நாட்டில் பஞ்சம் இருக்காது. அந்தப் புன்செய் அபிவிருத்தித் திட்டத்திற்காக தமிழக அரசு பல்வேறு திட்டங்களை ஏற்றுக்கொண்டிருக்கிறது. அதிலே பலவகைத் திட்டங்கள் இன்றைய தினம் செயல்பட்டு அதிலே பல வெற்றியும் சண்டு வருகிறோம். சிறப்பாக சிறு தானியங்கள் பயிரிடுவதில் ‘ஹை ஈல்டிங் வெரைடி’, ‘ஹை ஈல்டிங்’ சோளம், ‘ஹை ஈல்டிங்’ கம்பு போன்ற வீரிய வித்துக்கள் வேண்டும் என்று குறிப்பிட்டார்கள். குடுமியாமலைப் பண்ணையிலே புன்செய்ப் பகுதிகளுக்கு, மானாவாரி பகுதிகளுக்கு ஏற்ற பல வீரிய வித்துக்கள் கண்டுபிடிக்கப்பட்டு வருகின்றன. அதிலேகூட மேலும் பல வீரிய வித்துக்களைக் கண்டு பிடிப்பதற்கு இன்றைய தினம் பல்கலைக்கழகத்தைச் சேர்ந்தவர்களும் வேளாண்மைத் துறை ஆராய்ச்சி பிரிவைச் சேர்ந்தவர்களும் பல முயற்சிகள் எடுத்துக்கொண்டு அதிலே ஓரளவு வெற்றியும் பெற்றிருக்கிறார்கள்.

அடுத்து, “கிராப் இன்ஷூரன்ஸ்” பற்றிச் சொன்னார்கள். இந்தப் பயிர் பாதுகாப்புத் திட்டம் மிக மிகத் தேவையானதுதான். நான் சென்ற ஆண்டே அதைப்பற்றி ஒரு முடிவெடுத்து, அது மற்ற மாநிலங்களிலே எப்படி நடைபெறுகிறது என்பதையெல்லாம் கேட்டு, அரியானா, பஞ்சாப் போன்ற மாநிலங்களில் இப்பொழுது ஆரம்பித்திருக்கிறார்கள் என்று கேள்விப்பட்டு, அவர்களுடைய அதிகாரிகளோடு தொடர்புகொண்டு, அதன் காரணமாக சென்ற ஆண்டு, கோவை மாவட்டத்திலே அந்தத் திட்டத்தை எப்படிச் செய்யலாம் என்று ஆராய்ச்சி செய்யச் சொல்லி, என்ன செய்கிறோம், எப்படிச் செய்யலாம் என்ற யோசனை வந்திருக்கிறது. அதைப் பரிசீலனை செய்து அடுத்த ஆண்டு எப்படியாவது அதை நாம் நடைமுறைக்குக் கொண்டு வரமுடியுமா என்பதற்கான ஏற்பாடு செய்ய்கிறோம் என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

1973 மார்ச் 28]

[திரு. அ. பெ. தர்மலிங்கம்]

அடுத்து, கரும்பு விலை நிர்ணயத்தைப்பற்றிக் குறிப்பிட்டார்கள். நான் இன்று காலை விவசாயிகளைச் சந்தித்து அவர்களிடம் பேசினேன். மத்திய அரசினர் 73-78 ரூபாய் என்று ஒரு விலையை நிர்ணயித்திருக்கிறார்கள். ஆனால் நம்முடைய முதலமைச்சர் அவர்கள் அது போதாது, அவர்களிடத்திலே கலந்துபேசுங்கள் என்று சொன்ன காரணத்தாலே, கலந்து பேசினோம். மத்திய அரசு 80 ரூபாய் என்ற விலை நிர்ணயித்திருந்தது. நான் அவர்களிடத்திலே கூட சொன்னேன். இந்தத் திறனை எப்படிக்க கணக்கிடுவது என்று யாருக்கும் தெரியவில்லை. ஒரு பக்கத்திலே 7-8 என்கிறார்கள். ஒரு மில்லிலே 8-4 என்கிறார்கள். இது எப்படி என்று கண்டுபிடிக்க விவசாயிக்குத் தெரியவில்லை. அவர்களுக்குத் தெரிந்தது எல்லாம், ரூபாய் குறைவு என்பதுதான்; எனவே அதற்கு வழி சொல்லுங்கள் என்று கேட்டேன். சென்ற ஆண்டு எல்லா விவசாயிகளையும் அழைத்து, அதைப்போலவே மில் சொந்தக் காரர்களையும், கூட்டுறவு ஆலை நிர்வாகிகளையும், நம்முடைய இயக்குனர்களையும் சந்தித்துப் பேசி மத்திய அரசு 80 ரூபாய் நிர்ணயம் செய்திருக்கலாம், அது கட்டாது, எப்படி இருந்தாலும், 80 ரூபாயை 85 ரூபாயாகக் கொடுக்க வேண்டும்.

திரு. எஸ். லி. செங்கோட்டு வேலப்ப கவுண்டர் : கரும்பு விலையைப் பற்றி மதிப்புக்குரிய அமைச்சர் அவர்கள் குறிப்பிட்டார்கள். ஆனால் தமிழ் நாட்டிலே ஒவ்வொரு மில்லும் ஒவ்வொரு விதமாகக் கொடுத்துக்கொண்டிருக்கிறது. எங்கள் பகுதியிலே உள்ள சக்தி சர்க்கரை ஆலை டன் ஒன்றுக்கு 115 ரூபாய் கொடுத்துக்கொண்டு வருகிறது. இதைப் போலவே மற்ற சர்க்கரை ஆலைகளும் கொடுக்க வேண்டும் என்று உத்தரவு போடவேண்டும் என்பது என்னுடைய வேண்டுகோள்.

மாண்புமிகு திரு. அ. பெ. தர்மலிங்கம் : தலைவர் அவர்களே, அதையும் சொல்ல வருகிறேன். சென்ற ஆண்டு எவ்வளவு திறன் குறைவாக இருந்தாலும் அதற்கு 85 ரூபாய் ஒரு டன்னுக்குக் கொடுக்க வேண்டும். 9-4-க்கு மேல் அதனுடைய ரெக்கவரி வருமானால் ஒரு பாயின்ட்டுக்கு 6-6 காசு கொடுக்க வேண்டும் என்று ஒரு முடிவு எடுத்து அதன் பயனாக ஏறத்தாழ 80 ரூபாய், 85 ரூபாய் என்று பேசப்பட்டாலும், தமிழ் நாட்டில் ஒரே ஆலையைத் தவிர மற்ற எல்லா ஆலைகளிலும் 95 ரூபாய்க்கு மேல் சென்ற ஆண்டு கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. அந்தக் கணக்கை விவசாயிகளிடத்தில் வைத்துப் பேசினேன். மதிப்புக்குரிய மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர்கள் சொல்கின்ற சக்தி சுகர்ஸ் ஆலையில் 115 ரூபாய் கொடுக்கின்றார்கள். அதையும் பார்த்தோம். அவர்களுக்கு ரெக்கவரி 10-8 வந்திருக்கின்றது. அதுமாத்திரமல்ல. அவர்கள் வேறு சில திட்டங்களையும் செயல்படுத்தி வருகின்றார்கள். அவர்கள் சென்ற ஆண்டு 105 ரூபாய் கொடுத்தார்கள். அதிலேயும் 5 ரூபாய் ஷேர் கேபிடல் என்று முதலிலே எடுத்துக்கொண்டு, 100 ரூபாய் கொடுக்கின்றார்கள். இந்த ஆண்டு 115 ரூபாய் கொடுக்கின்றார்கள். இப்பொழுது கூட்டுறவு ஆலையிலே ஏறத்தாழ 96 ரூபாய் வரையில் கொடுத்துக்கொண்டு வருகின்றோம். பொதுவாக விவசாயிகளிடத்திலே பரவலாக ஒரு சந்தேகம் இருந்தது. கூட்டுறவு ஆலைகளை சர்க்கார் நடத்துகிற காரணத்தாலேதான் மற்ற முதலாளிகளை இவர்கள் நெருங்கமாட்டேன் என்கிறார்கள், கெடுபிடி

செய்யமாட்டேன் என்கிறார்கள் என்ற எண்ணம் இருந்துவந்தது. இன்றைய தினம் விவசாயிகளிடத்திலே இந்தப் புள்ளி விவரத்தைக் காண்பித்து மற்ற ஆலைகளேவிட கூட்டுறவு சர்க்கரை ஆலைகள் 96 ரூபாய் மட்டுமல்ல, அதனுடைய தூரத்தைக் கணக்கெடுத்து ஒரு டன்னுக்கு 5 ரூபாய்க்கு மேற்பட்ட தொகையை அவர்கள் வண்டி வாடகையாகக் கொடுக்கின்றார்கள். இப்படி கூட்டுறவு சர்க்கரை ஆலைகள் டன்னுக்கு 100 ரூபாய் வரையில் கொடுத்து வருகின்றன என்று சொன்னபோது அங்கேயிருந்து வந்த அத்தனை விவசாயிகளும் ஒத்துக்கொண்டார்கள். இப்பொழுது கூட்டுறவுத் துறை மில்கள் இவ்வளவு கொடுக்கிறபோது, தனியார் ஏன் கொடுக்கக் கூடாது என்று சொல்கிறார்கள். நாளையோ, அல்லது நாளைய மறுதினமோ அவர்களையும் அழைத்துப் பேசி நல்ல தொகை கொடுக்க ஏற்பாடு செய்கிறோம் என்றேன். சென்ற ஆண்டு திறனைப்பற்றிச் சொன்ன காரணத்தாலே, இந்த ஆண்டு மத்திய சர்க்காரிலிருந்து ஒரு உத்தரவு வந்தது. 8.5 அதனுடைய ரெக்கவரி இருக்குமானால், அதற்கு 80 ரூபாய் என்று நிர்ணயித்திருக்கிறார்கள். ஆனால் தமிழக அரசின் சார்பில் அது போதாது, 8.5-க்குச் சென்ற ஆண்டு 85 ரூபாய் கொடுத்திருக்கிறோம். நீங்கள் 80 என்று கொடுத்திருக்கிறீர்கள். அது போதாது என்று சொல்லி, அதிகமாகக் கொடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டிருக்கின்றோம். 9.4-க்கு 80 ரூபாய் சென்ற ஆண்டு நிர்ணயித்திருந்தார்கள். இப்பொழுது 8.5க்குக் குறைத்து நிர்ணயித்திருக்கிறார்கள். ஆனாலும் விலை அதிகமாக வேண்டுமென்று இந்த அரசு கேட்டுக்கொண்டிருக்கிறது. ஒரு புள்ளிக்கு 6.6 காசு அதிகமாகக் கொடுக்க வேண்டும் என்பதை 9.4 காசாக இந்த ஆண்டு கொடுக்க வேண்டும் என்று கேட்டு ஒத்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள். அதுவும் விவசாயிகளுக்குக் கட்டவில்லை என்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். அதையும் பரிசீலனை செய்கிறோம் என்று சொல்லியிருக்கிறோம்.

மதிப்புக்குரிய எதிர்க் கட்சித் தலைவர் அவர்கள் சொன்னதுபோல், அரியானாவில் 125 ரூபாய் கொடுக்கிறார்கள். வேறு சில, மகாராஷ்டிராவைப் போன்ற மாநிலங்களிலும் 125 ரூபாய் கொடுக்கப்படுகின்றது. ஆனால் ரெக்கவரி 10.8, 11.2 என்று வருகிறது. ஆனால் அரியானாவில் 7.8 என்று ஒரு நாடாளுமன்ற உறுப்பினர் பேசியதை பத்திரிகையிலே பார்த்தோம். அதற்குப் பிறகு இதுவரையில் 7.8 வரவில்லை. 8.8 வந்திருக்கிறது என்றார்கள். இன்னும் ஒன்றைச் சொல்கிறேன். அங்கே மூன்று சர்க்கரை ஆலைகள் இருக்கின்றன—அரியானாவில். அதில் இரண்டுதான் வேலை செய்து கொண்டிருக்கின்றன. ஒன்று சிக்காக இருக்கிறது. இந்த இரண்டும் செய்ய முடியவில்லை என்று விவசாயிகள் கஷ்டப்படுகிறார்கள். அவர்கள் கரும்பைக் கொடுக்க மறுக்கின்ற காரணத்தாலே, இன்னும் அதிகமாகக் கொடுக்கப்படுகின்றது என்றார்கள். மதிப்புக்குரிய மாண்புமிகு எதிர்க்கட்சித் தலைவர் அவர்களுக்குத் தெரியும். அரியானா என்பது திருச்சி மாவட்டத்தைப் போலவோ, தஞ்சை மாவட்டத்தைப் போலவோதான் இருக்கும் மாநிலம் என்று குறிப்பிட்டார்கள். அதனால் அங்கே அது நடைபெற சவுகரியமாக இருக்கிறதோ என்னவோ எனக்குத் தெரியவில்லை. ஆனாலும் இந்தக் கரும்பு விவசாயத்தைப் பொறுத்த வரையில், அவர்களோடு

1973 மார்ச் 28]

[திரு. அ. பெ. தர்மலிங்கம்]

கலந்து பேசி ஒரு நல்ல முடிவை விரைவிலே இந்த அரசு எடுக்கும். விவசாயிகளுக்கும் பாதகம் இல்லாமல், தொழில் துறையையும் பாதிக்காத அளவுக்கு நிச்சயமாக நல்ல முடிவை எடுக்கும் என்று மட்டும் இந்த நேரத்திலே சொல்லிக்கொள்கிறேன். விரைவிலே அதைப் பேசி முடிவு செய்வது என்று இருக்கிறோம்.

அதைப் போலவே வாழைப்பழத் திட்டத்தைப்பற்றி மதிப்புக்குரிய மாண்புமிகு அங்கத்தினர் திரு அறிவழகன் அவர்கள் குறிப்பிட்டார்கள். மிகத்தீவிர சாகுபடித் திட்டங்கள் நடைபெற்று வருகின்றன. வெளிநாட்டுக்கு ஏற்றுமதி செய்கிற குட்டை வாழை, 'ரெபஸ்டா' என்ற வாழை பயிரிடப்பட்டு வருகின்றது. அதிலேயும் தீவிர சாகுபடித் திட்டம் செயல்பட்டு வருகிறது. ஆளுக்கு ஒன்று கொடுக்கவில்லை என்றாலும், எதோ இந்த ஆண்டு கொஞ்சமாவது கொடுக்க முடியும் என்று தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

அதைப் போலவே காய்கறித் திட்டத்தைப் பற்றிச் சொன்னார்கள். இப்பொழுது சென்னையிலும், திருச்சி, மதுரை, தஞ்சை போன்ற பெரிய நகரங்களிலே 'கிச்சன் கார்டன்' என்று ஒவ்வொரு வீட்டிலேயும் ஒரு தோட்டத்தைப் போடுவதற்கு ஒரு செயல்முறைப்புத் திட்டம் தயாரிக்கப்பட்டு, சென்னையிலேயும் மதுரையிலேயும் இப்பொழுது நடைபெற்று வருகிறது. அதைப் போல, பொது நிறுவனங்கள், மற்றவர்கள் அதற்காக முன் வருவார்களானால், அவர்களுக்கு வேண்டிய உதவியையும் செய்யும் திட்டத்தையும் இன்றைய தினம் நிறைவேற்றுவதற்கு இருக்கிறோம். அதற்கிடையிலே சென்னையிலே இருக்கிற பஞ்சத்தைப் போக்குவதற்காக வருகின்ற புத்தாண்டிலேயிருந்து நல்கிரியிலேயிருந்து காய்கறி வியாபாரத்தைக்கூட ஏற்று நடத்தலாமா என்று யோசனை செய்துகொண்டிருக்கிறோம். அநேகமாக வேளாண்மைத்துறை இயக்குநர் அவர்களும், வேளாண்மைத்துறை செயலாளர் அவர்களும் மற்றும் அதிலே பணியாற்றுகிற நண்பர்களும் நிச்சயமாக அந்த முயற்சியிலே ஈடுபடவேண்டும் என்று கூறிக்கொள்கிறேன். என்னென்றால், எம்.எல்.ஏ. ஆஸ்டலுக்குப் பக்கத்தில் காய்கனித் தோட்டம் என்று போட்டு இருக்கிறது. அலுவலகம் இருக்கிறது. ஆனால் காயையும் காணோம், கனியையும் காணோம். வேதனையாக இருக்கிறது. எங்களுக்கு முன்னாலேயே இருக்கிறது என்று சொல்லி ஒரு தீவிர திட்டத்தை ஏற்படுத்தி எப்படியும் புத்தாண்டிலேயிருந்து சென்னை மாநகரத்திலே இந்தக் காய்கனிகளைக் கொண்டுவந்து கொடுக்கிறோம்.

பத்து இடங்கள் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டிருக்கின்றன. அல்லது பால் டெப்போக்களில் கொடுத்தாவது விநியோகம் செய்கிறோம் என்று உறுதி அளித்திருக்கிறார்கள். நிச்சயமாக என்னுடைய எல்லா முயற்சிகளுக்கும் துணையாக இருக்கின்ற அலுவலர்களும், இயக்குநர் அவர்களும், செயலாளர் அவர்களும், நிச்சயமாக இந்தத் திட்டத்தையும் ஏற்றுக்கொண்ட வெற்றி தரத்தக்க அளவுக்குச் செயல்படுத்துவார்கள் என்று நம்புகிறேன்.

பி.ப.
5-30

[திரு. அ. பெ. தர்மலிங்கம்]

[1973 மார்ச் 28]

அதைப்போலவே வேறு பல திட்டங்களை எல்லாம் எடுத்துச் சொல்லி யிருக்கிறார்கள். அவர்கள் சொன்ன யோசனைகளையெல்லாம் நிச்சயமாகக் கேட்டுச் செயல்படுவேன் என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். நேற்றையதினம், திரு. செங்கோட்டு வேலப்பன் அவர்கள் 2 ஆயிரம் பூச்சி மருந்து தெளிப்பான்கள் வேண்டுமென்று சொன்னார்கள். 2 ஆயிரம் பூச்சி மருந்து தெளிப்பான்கள் வேண்டுமென்று சொன்னேன். ஆனால், இயக்குநர் அவர்கள், 2,400 வாங்கி விட்டேன் என்று வந்து சொன்னார்கள். வாங்கிப் பிரயோசனம் இல்லை. பழுதாக இருக்கிறது என்று சொன்னார்கள். பழுது பார்ப்பதற்கும் ஒவ்வொரு பஞ்சாயத் திலும் ஒவ்வொருவருக்குப் பயிற்சி அளிக்கப்படுகிறது. மேலும், விவசாய சாமான்கள் வாங்க ஒவ்வொரு பஞ்சாயத்து யூனியனுக்கும் ரூ. 500 அளிக்கப்படுகிறது. அவர்களுக்கு உதவி செய்யப் பட்டிருக்கிறது, அதுவும் போர்த்து என்று நடமாடும் பழுது பார்ப்பதற்கும் கூடங்களும், அனுப்பப்பட்டு, வருகின்றன. மண் வள பரிசோதனைக் கூடங்களைப் போல, பூச்சி மருந்து தெளிக்கின்ற தெளிப்பான்கள் பழுதடைந்திருந்தால், அவைகளையும் பழுது பார்ப்பதற்கு இப்போது 'மொபைல் யூனிட்' ஒன்று வாங்கப்பட்டிருக்கிறது. அடுத்த ஆண்டு மேலும் ஒன்று வாங்க முதலமைச்சர் அவர்கள் உறுதி அளித்திருக்கிறார்கள். எல்லா இடங்களிலும் 'பீல்ட் டெஸ்டிங் லெபரடரி' திறப்பதற்கும் மற்ற காரியங்களுக்கு உதவவும் என்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். பூச்சி மருந்து தெளிக்கும்போது இறந்தவர்களுக்கு ரூ. 1,000 கொடுக்கப்படும் என்று சொன்னார்கள். உடனே இதைச் சொல்லி பலர் பணம் வாங்கிவிடுவார்கள் என்ற அச்சம் ஏற்பட்ட காரணத்தால், நாங்கள் கொடுக்கின்ற எல்லாத் தெளிப்பான்களையும் ஒவ்வொரு பஞ்சாயத்துக்கும் கொடுத்து, வேலையில்லாமல் இருக்கிறவர்களாகப் பார்த்து, 10, 50 பேர்களுக்குப் பயிற்சி கொடுத்து ஒரு ஏக்கருக்கு ரூ. 3 அல்லது ரூ. 5 என்று நிர்ணயித்து, அவர்களிடத்திலே அந்தத் தூவானைக் கொடுத்து விட்டால், ஒவ்வொரு நாளைக்கு இவ்வளவு கொடுத்து விடுங்கள் என்று அவர்கள் அதை வாங்கி அவர்கள் பிழைப்பு நடத்தத்தக்க அளவில் ஒரு திட்டம் செயல்படுத்த ஏற்பாடு செய்துகொண்டிருக்கிறார்கள். ஏப்ரல் 1 ஆம் தேதியிலிருந்து அதுவும் துவங்கப்படும் என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

அதைப்போலவே சமீபத்தில் பெய்த மழை வெள்ளத்தின் காரணமாக, தென்னாற்காடு மாவட்டம், தஞ்சை மாவட்டம், திருச்சி, சேலம் மாவட்டங்களிலே ஏற்பட்டுள்ள நிலைமை உங்களுக்கெல்லாம் தெரியும். ஏறத்தாழ 13 ஆயிரம் ஏக்கர் நிலம் மண்மேடிட்டுக் கிடந்த நேரத்தில் அன்றைய தினம், தமிழக அரசு சார்பில் எங்களுடைய கருணைமிக்க மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்களிடத்திலே கேட்டேன். இந்த மண்ணை வாரமுடியாது, ஒவ்வொரு நிலத்தையும் சீர்திருத்தம் செய்ய வேண்டுமானால், விவசாயி, இன்னொரு நிலத்தை விற்றால்தான் முடியும் என்று சொன்னேன். “உனக்கு அனுபவம் உண்டா?” என்று கேட்டார்கள். “ஆமாம், எனது தந்தையார் 1924 ஆம் ஆண்டு ஏற்பட்ட வெள்ளத்தில் அவர் வாங்கிய கடனை 3 ஏக்கர் நிலத்தை விற்றுத்தான் தீர்த்தேன்” என்று சொன்னேன். எண்ணைப்போல

1973 மார்ச் 28]

[திரு. அ. பெ. தர்மலிங்கம்]

பலரும் கஷ்டப்படுவார்கள் என்று சொன்ன நேரத்தில் “ஏதோ உதவி செய்கிறேன்” என்று சொன்னவர், “நாமே முழுவதுமாகச் செய்து விடுவோம்” என்று சொல்லி, நம்முடைய புல்டோசர்களையும் அதிகாரிகளையும் அனுப்பி அத்தனை மண்ணையும் அப்புறப்படுத்தினார்கள். இப்பொழுது கடலூர் பகுதியில் போய்ப்பார்த்தால், வெள்ளம் வந்ததா, மண் மேடிட்டதா, என்றுகூட சந்தேகம் ஏற்படும். அந்த அளவுக்கு பணியாற்றி ஏறத்தாழ ரூ. 1½ கோடியை நம்முடைய முதலமைச்சர் அவர்கள் அதற்காக வழங்கினார்கள். அவர்களுக்கு, உழவர் பெரு மக்களுடைய சார்பில், என்னுடைய நன்றியைத் தெரிவித்துக் கொள்ளக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

இன்றைய தினம் பல்வேறு காரியங்கள் தமிழக அரசின் சார்பில் செய்யப்படுகின்றன என்பதை நீங்கள் அறிவீர்கள். எனவே, இந்தத் திட்டங்கள் மேலும் தீவிரமாகச் செயல்படுவதற்கு உங்கள் அனைவருடைய யோசனையையும் எனக்கு உரியதாக ஆக்கி அதைப் பயன்படுத்திக் கொள்கிறேன் என்று கூறி விடை பெறுகிறேன். வணக்கம்.

மாண்புமிகு சட்டமன்றத் தலைவர் : இன்றைய நிகழ்ச்சிகள் இத்துடன் முடிவுற்றன. மன்றம் மீண்டும் நாளை மாலை நான்கு மணிக்குக் கூடும்.

பின்னர், சட்ட மன்றம் ஒத்தி வைக்கப்பட்டது.

வாய்மையே வெல்லும்
TRUTH ALONE TRIUMPHS